

JAARGANG 47 | 2019 | 1



KONINKLIJK

LGOG

LIMBURGS TIJDSCHRIFT VOOR **Genealogie**



DNA van acht broers Patelski



Inhoudsopgave

Van de redactie	2
Zoeken naar de zevende zoon	3
Sporen van een koninklijke vernoemingstraditie in Nederweert	
door ir. Alfons W.J. Bruekers, abruekers@hetnet.nl	
Heraldiek. Rouwborden in de kruisgang van de Onze Lieve Vrouwekerk van Maastricht. Deel 2	20
door dr. Régis de la Haye, r.delahaye@planet.nl	
Twee eeuwen nakomelingen van Jan Holtacker uit Horst 1600-1800. Deel 2	25
door Jan H. Hanssen, jhanssen1954@kpnmail.nl	
Genetische Genealogie. De familie Patelski uit Heerlen, voordien uit Groot-Polen	27
door A.S.M. (Funs) Patelski, funspatelski@ziggo.nl	

Het LTVG verschijnt vier maal per jaar en is:

- Voor leden van zowel het Koninklijk LGOG als ook de Sectie Genealogie gratis. Het lidmaatschap van de Sectie Genealogie bedraagt voor leden van het Koninklijk LGOG € 25,00 per jaar. Leden van de Sectie Genealogie ontvangen drie maal per jaar een Nieuwsbrief.
- Een abonnement zonder lidmaatschap kost € 30,- per jaar.
- Losse nummers zijn verkrijgbaar voor € 7,50 per uitgave (excl. verzendkosten).



Voor lidmaatschappen, abonnementen en losse nummers: Bureau Koninklijk LGOG, Postbus 83, 6200 AB Maastricht, tel. 043 321 25 86
Mailadres: info@lgog.nl. Website: www.lgog.nl.

Redactie: Ton van den Berg, Jan Hanssen (hoofd- en eindredacteur), Bert van Laer (secretaris), Funs Patelski en Ruud Straatman.

Redactieadres: Uilenweg 1, 6006 SK Weert, tel. 0495 54 47 58
Mailadres: vanlaer@home.nl

Het werk van het Koninklijk Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap wordt in belangrijke mate ondersteund door

provincie limburg



Grafisch ontwerp huisstijl Koninklijk LGOG:

Crasborn Communicatie Vormgevers, Valkenburg aan de Geul
Opmaak/grafische verzorging: A.S.M. (Funs) Patelski, Klimmen
Druk: drukkerij econoom bv beek-1
ISSN 0169-5177

Illustraties dienen vrij van rechten te worden aangeleverd.

Overname van artikelen alleen na schriftelijke toestemming van de redactie.

Van de redactie

Dit is het eerste nummer van het Limburgs Tijdschrift voor Genealogie onder mijn verantwoordelijkheid als hoofd- en eindredacteur. Hoe zwaar en vooral ook tijdrovend deze functie is besef ik pas sinds kort. Mijn ontzag voor mijn voorganger, Funs Patelski, is dan ook behoorlijk toegenomen. Een heel groot woord van dank, mede namens de overige redactieleden, wil bij deze dan ook uitspreken richting Funs! Gelukkig heeft Funs toegezegd voorlopig lid te willen blijven van de redactie. Nog belangrijker is wellicht het feit dat hij met plezier, samen met ondergetekende, de uiterlijke vormgeving van ons tijdschrift wil blijven verzorgen. Dit nummer getuigt dan ook weer van zijn vakmanschap. Samen met Funs, maar natuurlijk ook samen met de rest van de redactie, Bert, Ton en Ruud, ieder met zijn eigen persoonlijke inbreng en specialismes, hoop ik ons tijdschrift op hetzelfde niveau te kunnen houden, als waarop we dat, onder leiding van Funs, de afgelopen jaren hebben gebracht.

Het nieuwe jaar wordt gestart met een artikel van Alfons Bruekers over een thema waaraan in Limburg nog nauwelijks aandacht is besteed: het vernoemen van de 7e zoon naar Lodewijk IX, de Heilige, koning van Frankrijk. Alfons onderzocht dit fenomeen in de parochie Sint Lambertus te Nederweert. Wellicht dat lezers van het LTG de handschoen willen opnemen en dit ook gaan onderzoeken in andere parochies in Limburg.

Régis de la Haye presenteert als vervolg op het vorige nummer weer drie rouwborden uit de O.L.V.-kerk van Maastricht. Vanwege de esthetiek zijn we iets afgeweken van de chronologische volgorde. Met dit drietal sluiten we de serie rouwborden uit de 17e eeuw af. De 18e eeuwse borden zullen in komende nummers aan de orde komen.

Van mijn hand volgt een kort artikel over het kleinste takje nakomelingen van Horstenaar Jan Holtacker in Maastricht. Deze tak sterft al in de 18e eeuw uit. Later dit jaar zullen nog twee takken behandeld worden die zeker nog niet zijn uitgestorven: de tak Neer en de tak Baarlo.

We sluiten dit nummer af met een nieuwe aflevering in onze serie Genetische Genealogie over het DNA van de van oorsprong Poolse familie Patelski. Niet verwonderlijk is natuurlijk dat de auteur onze oud-hoofdredacteur is. Funs beschrijft in een voor hem emotioneel artikel de bijzondere DNA-eigenschappen van hem en zijn achterneef. DNA dat ze te danken hebben aan hun (over)grootvader, een Pool, die zoals zovelen van zijn landgenoten, kort voor de Eerste Wereldoorlog om den brode naar de Zuid-Limburgse mijnen trok. Opa Ignacy Patelski heeft thans honderden nakomelingen in binnen- en buitenland. Uit twee huwelijken had hij immers achttien kinderen, waarvan tien zonen. Geen enkele zoon werd echter vernoemd naar Lodewijk de Heilige, alhoewel de naam van de zevende zoon er toch een beetje op lijkt: Leon.

Jan H. Hanssen

Foto voorzijde:

Opname uit omstreeks 1980 van de acht zonen van Ignacy Patelski (1971-1936) uit zijn tweede huwelijk met Stanisława Patelski-Staszak (1885-1951). Van links naar rechts staand: Bernard, Antoon, Siegfried, Leo en Janik; zittend: Ignatz, Peter en Felix.



Zoeken naar de zevende zoon

Sporen van een koninklijke vernoemingstraditie in Nederweert

ALFONS BRUEKERS

Het gezin van leerlooier Jan Frans Spierings in de Nederweerder Kerkstraat werd op 25 februari 1883 verblijd met de geboorte van een zoon. De gelukkige vader was getrouwd met Fien Holten. Zij was een zus van de toentertijd bekende plaatselijke kunstenaar, beeldhouwer en schilder Paulus Holten.¹ Daags na de geboorte van zijn zoon ging Spierings naar het gemeentehuis om aangifte te doen. Onderweg wipte hij even aan bij zijn zwager om de blijde gebeurtenis te melden. Daarbij liet hij zich ontvallen dat de moeder en hijzelf nog geen voornaam voor het kind hadden kunnen bedenken. Kunstenaar Holten deed hem daarop de suggestie aan de hand om de boreling te vernoemen naar de heilige van die dag. Zijn zwager vond dat wel een goed idee, dat ook bij zijn eega vermoedelijk wel in de smaak zou vallen.

En zo kwam het, dat de heilige Tarasius de patroon en naamgever werd van het kind.² Niemand in zijn familie, noch in het hele dorp, had ooit van deze heilige gehoord. De volksmond slikte de voornaam in tot Traa, en zo ging Tarasius Paulus Johannes Hubertus Spierings dus voortaan als 'Traa van Holtes Fien' door het leven. Zelf had Traa aan die roepnaam een verschrikkelijke hekel. Met deze uitzonderlijke naam stond hij al vanaf zijn lagere schooltijd bloot aan pesterijen van zijn weinig tolerante leeftijdsgenootjes.³

De wijze waarop Tarasius Spierings aan zijn naam kwam is uitzonderlijk. Want over het algemeen bestond er in Zuid-Nederland een sterke vernoemingstraditie. Die was gebaseerd op vernoeming naar al dan niet overleden grootouders, doopheffers, andere familieleden of de patroonheilige van de parochie van geboorte. Ook was er soms sprake van specifieke familietradities. Maar er bestonden ook bijzondere vernoemingstradities, zoals die van de zevende zoon. Die vormt het onderwerp van dit artikel.

Filius Septimus

De zevende zoon, of *filius septimus*, is de benaming voor een wijdverspreide Zuid-Nederlandse vorm van naamgeving.⁴ Zoals de naam al suggereert, gaat het hierbij om de zevende zoon uit een groot huisgezin. In feite bestaan er binnen deze vernoemingstraditie twee hoofdlijnen. De ene betreft het vernoemen van de zevende zoon naar de regerend vorst of koningin. Dat schijnt een typisch Belgische traditie te zijn, die echter ook in Nederland kan worden teruggevonden. De andere, en daarover zullen we hier nader uitwijden, betreft

het stelselmatig geven van de voornaam Louis of Lodewijk aan de *filius septimus*.

Naar men vermoedt, komt de relatie met de naam Lodewijk voort uit het Franse koningshuis. Van zowel de Franse koningen Lodewijk I de Vrome (778-840) als Lodewijk IX de Heilige (1214-1270) wordt gezegd dat ze het startpunt zijn van deze traditie. Dat had volgens sommigen te maken met het feit dat aan de zevende zoon uit een gezin genezende gaven konden worden toegeschreven, net zoals dat het geval zou zijn geweest bij de Franse koningen (Lodewijk of Ludovicus).



Koning-heilige Lodewijk IX. Glas-in-loodraam van Lucien Leopold Lobin uit 1890, in de kerk van de Derde Orde van St. Franciscus, Wexford, Ierland. Foto: Andreas F. Borchner.



Volgens de overlevering bezat een zevende zoon de gave om het zogenaamde koningszeer te 'lezen'. Dit betrof een bepaalde ziekte, ook wel *Sintemarkoen*, koningszeer of *keuningszeek* genaamd, waarvan men zou kunnen genezen wanneer de patiënt door een koning werd aangeraakt. Men noemt een genezing door aanraking door een vorst met een niet-alledaags woord ook wel adenochirapsologie. De Franse koningen kregen deze gave naar verluidt doordat zij zich na hun zalving steeds naar het graf van Saint Marcoulte in Corbény (bij Reims) begaven en vervolgens het koningszeer konden genezen.⁵

Het koningszeer was aantoonbaar een in Nederweert gebezigde naam voor een aandoening.⁶ Toen Joannes Sweron, geboren in 1802, werd genoteerd als dienstplichtige voor de Nationale Militie lichte 1818, schreef de gemeentesecretaris achter zijn naam dat Sweron *reclameert voor koninks zeer*.⁷ De medische naam van deze aandoening is scrofulose of scrofuloderma, een tuberculeuze ontsteking van de lymfeklieren. Deze leidt tot opgezette halsklieren die kunnen veretteren en verharderen. De ziekte komt in onze tijd vrijwel niet meer voor.

Het toeval wil dat een van de weinige Nederlandse bedevaartsoorden van Sint Markoen (of Saint-Marcoul) uitgerekend in de buurt van Nederweert ligt. Het betreft de kapel van Laar, een kerkdorp van Weert op de grens met Nederweert. De Laarder kapelmeesters schaften in 1732 in Antwerpen beelden van Sint-Markoen en Sint-Sebastianus aan. Dit zal een teken zijn geweest dat de verering toen begon toe te nemen.⁸ De doopnaam Marculphus of Markoen kwam overigens in Weert en Nederweert in die tijd volstrekt niet voor.

Het is bekend dat de kerk, ook in het bisdom Roermond, uiterst sceptisch stond tegenover occulte praktijken zoals genezende gaven door zevende zonen. Maar zoals wel meer voorkwam, speelden dingen die de kerk niet konden bekoren een belangrijke rol in het bijgeloof. De traditionele remedie daartegen was dan het tolereren in combinatie met het overgieten met een christelijk sausje. Ons geloof kent daar vele voorbeelden van. In het geval van het koningszeer bestond de kerkelijke oplossing dus uit het associëren van het bijgeloof met de heilige Lodewijk.

Intrede in Zuid-Nederland

Het verschijnsel dat de zevende zoon uit een gezin met de naam Louis door het leven ging, lijkt rond 1550 in Frankrijk in zwang te zijn gekomen. Pas veel later deed dat in Zuid-Nederland zijn intrede. De studie van H. van den Broek uit 2004 heeft een 200-tal Nederlandse voorbeelden opgeleverd, alle uit het tijdvak 1681-1968. Piet van Enckevort, die uitgebreid de Sevenumse naamgeving heeft onderzocht, kan hetzelfde fenomeen terugvoeren tot 1660. Het voor zover bekend jongste voorbeeld stamt uit Someren in Noord-Brabant en dateert uit 1968.

Ook in de omgeving van Weert kwam de traditie van de zevende zoon voor. Het oudste expliciet als *filius septimus* aangeduide geval in de Weertse doopregisters betreft Bernardus Berlin en dateert reeds uit 1677. Deze zoon werd echter niet naar Ludovicus vernoemd. Dat geldt wel voor het op één na oudste geval dat door de pastoor van de notitie *filius septimus* werd voorzien: Ludovicus Meijsbergh, die te Weert



Hendrik IV (1553-1610), koning van Frankrijk, legt zijn hand op het hoofd van een knielende scrofuloselijder. Gravure van Pierre Forns, ca. 1600. Foto: wikimedia commons



Beeld van St. Markoen, afkomstig uit de St. Sebastianuskapel van Weert-Laar waar het zich sedert 1732 bevond. Het uit de 17e of 18e eeuw daterende beeld stelt de heilige voor als abt, maar met een wit habijt. Over het habijt draagt hij een lange stool en in zijn linkerhand een staf. Aan zijn voeten ligt een abt-mijter. In de console waarop het beeld rust, is ruimte voor een relik.

Collectie Gemeentemusea Weert. Foto: Pascal Kneepkens.

gedoopt werd in 1696.⁹ Ook in de 18e eeuw vertonen de Weerter doopregisters ettelijke voorbeelden van zevende zonen. Ten noordwesten van het Weerterland, in het aangrenzende Maarheeze (gemeente Cranendonck), leverde een onderzoek naar zevende zonen in de periode 1731-1878 zeven mannelijke treffers op, alsmede een zevende dochter Louisa in 1871.¹⁰

In elk geval zijn de studies eensluidend over het feit dat de gewoonte om de zevende zoon Ludovicus te noemen ontstond in het laatste kwart van de 17e eeuw en in het begin van de 18e eeuw hier zeer sterk in zwang raakte. Minder eenduidig zijn de details over de toegepaste regels bij deze naamgeving. Sommigen associëren de vernoemingswijze specifiek met een zevende zoon, dus met een kind van het mannelijke geslacht. Andere auteurs menen dat het om het zevende kind, dus de zevende geborene, moest handelen. In dat laatste geval kon het kind zowel mannelijk als vrouwelijk zijn, met andere woorden: Louis/Ludovicus of Louise/Ludovica.

De onderliggende vraagstelling in dit artikel is driedelig en luidt:

Sint Markoen

Sint Marculphus of Markoen is een legendarische Franse heilige, geboren op het einde van de vijfde eeuw. Zijn verering was wijd verspreid. In het grondgebied van de hedendaagse provincie Limburg vond verering plaats in Maastricht, Welten, Echt, Weert-Laar en met name Hunsel.

In die laatste plaats was al in 1742 sprake van een door de bisschop van Luik goedgekeurde ziekenzegening. In Hunsel kreeg de verering pas vrij laat een grote omvang. Dat gebeurde vermoedelijk in 1824 toen de kerk in navolging van Maastricht in het bezit kwam van een relik van de heilige. Die was afgestaan door een andere niet bij naam genoemde parochie (waarschijnlijk Thorn) waar St. Markoen uit de gratie was gegaan. In Hunsel had men niet de beschikking over een beeld van St. Markoen en om die reden werd een oud beeld van St. Rochus 'omgekat'.⁷⁵

- (1) In hoeverre was de vernoemingstraditie van de zevende zoon in Nederweert bekend?
- (2) Wanneer deed het fenomeen hier haar intrede?
- (3) Wat waren de lokale 'spelregels' van deze naamgevingstraditie?

Onderzoeksmethodiek

Omdat de kerkelijke doop- huwelijks en begraafregisters van de r.-k. Sint-Lambertusparochie van Nederweert tot de oudste van Limburg behoren (dopen vanaf 1569, huwelijken vanaf 1562, begravingen vanaf 1582), leek deze bron bij uitstek geschikt om de zevende zoon-vernoemingstraditie te onderzoeken. Ook de relatief kleine Sint-Barbaraparochie van Leveroy (sinds 1620 afgescheiden van die van Sint-Lambertus) werd steekproefsgewijs in dit onderzoek betrokken. Als afsluiting van de bestudeerde periode werd het einde van het ancien régime, dus 1797 aangehouden. Wel werd nog enig vervolgonderzoek uitgevoerd in de registers van de burgerlijke stand uit de periode tot 1832.

Om te beginnen werden alle klappers van de betreffende registers systematisch gecontroleerd op het voorkomen van de naam Ludovicus of Lodewijk en eventuele varianten. Met de aangetroffen gevallen werd vervolgens 'in de breedte' gewerkt en een gezinssamenstelling vervaardigd om de numerieke plaats van de persoon in het gezin vast te stellen. De gezinsstaten werden door middel van archiefonderzoek zoveel mogelijk verrijkt met biografische gegevens met als hoofddoel de sociale status, herkomst en afkomst van de betreffende families nader te duiden.

Ook de omgekeerde benadering werd toegepast. Op aselechte wijze werd een aantal 18e-eeuwse gezinnen gekozen van zeven of meer zonen, waarbij werd nagegaan of er wel of geen sprake was van een Lodewijksnaam. Dit met het oog op de vraag of de zevende zoon-naamgevingstraditie min of meer dwingend was of vrije keuze.



Resultaten

De volgende tien Ludovicus-gevallen uit de Nederweerder Sint-Lambertusparochie kunnen als zevende zoon worden getypeerd (het jaartal is het geboortjaar):

- 1701 Ludovicus Verrijt
- 1710 Ludovicus Hoeben (onzeker geval)
- 1723 Ludovicus Knapen
- 1735 Ludovicus Claes alias Dreesen
- 1755 Ludovicus Cluskens
- 1756 Ludovicus van Ghoor
- 1760 Ludovicus Brangers
- 1767 Ludovicus Fijen (onzeker geval)
- 1769 Ludovicus Conincks
- 1810 Louis Smeets

Opvallend is dat tussen 1770 en 1810 geen enkel geval van *filius septimus* meer voorkomt. In het gedeelte van Nederweert dat tot de Sint-Barbaraparochie van Leveroy behoort, kwam de traditie van de zevende zoon niet voor. Of werd er nooit een zevende zoon in Leveroy geboren? Er werd in het tijdvak 1691-1797¹¹ wel tweemaal een Ludovicus geboren (1771 en 1774), maar in beide gevallen betrof het een vernoeming naar een andere Ludovicus uit de naaste familie.¹²

Van al deze Nederweerder Ludovici waren er maar liefst vijf die voor hun twaalfde levensjaar kwamen te overlijden (Verrijt, Hoeben, Brangers, Fijen en Smeets). Verderop in dit artikel staan hun biografische en genealogische gegevens verder uitgewerkt.

Opleving in de Franse Tijd

In de Franse Tijd (die overigens buiten het directe bestek van dit onderzoek valt) zien we weer een opleving van het gebruik van de voornaam Ludovicus. In deze periode treffen we drie typen van Ludovicus-naamtradities aan. We zullen deze nader bespreken.

De eerste groep betreft de 19e-eeuwse voortzetting van de zevende zoon traditie. Een authentiek geval van zo'n zevende zoon treffen we aan in de persoon van Louis Smeets (1810), zoals gezegd het eerste voorbeeld na veertig jaar.

De tweede categorie bestaat uit personen die behoorden tot het Franse overheidsapparaat en bij wie we geen sporen van de naamgevingstraditie kunnen bespeuren. Het gaat hierbij in Nederweert bijvoorbeeld om Louis Charette Duval. Hij was de zoon van de uit Coutances (Frankrijk, departement de la Manche) afkomstige ex-legerkapitein Henri-François Charette Duval, die in 1804 burgemeester van Nederweert werd.¹³

De derde en grootste categorie wordt gevormd door een geheel nieuwe generatie van Ludovici, die deze voornaam kregen omdat ze vernoemd werden naar een oom of familielid die behoorde tot de 18e-eeuwse groep van authentieke Nederweerder zevende zonen. Enkele voorbeelden: Louis van Otterdijk (geboren in 1807 en 1821), Louis Knapen (1813), Lodewijk Saes (1828) en vermoedelijk ook Louisa Hubertina van den Eertwegh (1832).¹⁴

Periodisering

Op grond van het onderzoek kunnen we bij de *filius septimus* naamtraditie in Nederweert de volgende periodisering onderscheiden. Hierbij beperken we ons overigens tot de autochtone Nederweerder geslachten. Geïmmigreerde adellijke geslachten en Franse overheidsdienaars laten we buiten beschouwing:

1570-1699 Afwezigheidsfase

Deze periode kenmerkt zich door het volledig ontbreken van de doopnaam Ludovicus (Lodewijk, Louis).

1701-1769 Exclusiviteitsfase

Gedurende dit tijdvak werd de doopnaam Ludovicus wél toegepast, maar exclusief voorbehouden aan gevallen van een zevende zoon uit één gezin, de *filius septimus*. Het geval van een Ludovicus uit 1751 als négende zoon beschouwen we als de spreekwoordelijke uitzondering op de regel.

1770-heden Vernoemingsfase

In deze tijdsfase werd de doopnaam Ludovicus nog steeds gedragen door authentieke filii septimi, maar bovenal door dopelingen die werden vernoemd naar een oom, grootvader of ander familielid die zelf *filius septimus* was.

Omgekeerde benadering

Was het gebruik van de naamgevingstraditie van de zevende zoon bindend? Het onderzoek binnen de aselect gekozen grote gezinnen uit de 18e eeuw wees uit dat er wel degelijk diverse gevallen waren waarbij een zevende zoon géén Louis, Lodewijk of Ludovicus kwam te heten.

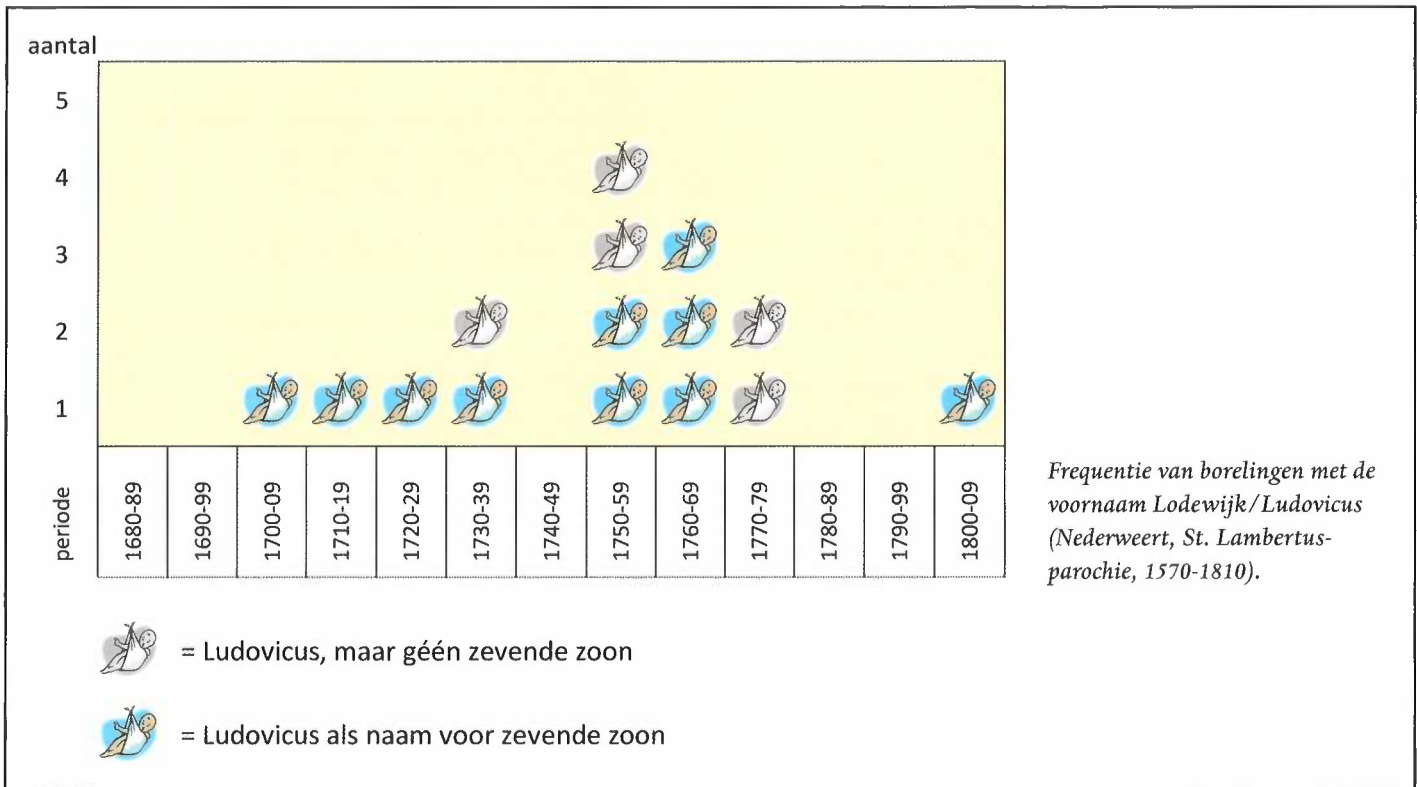
Het gezin Beelen-Cuijpers (huwelijk in 1771) kende bijvoorbeeld acht zonen en vier dochters, maar geen van allen droeg de koninklijke naam. Hetzelfde gold bijvoorbeeld voor het gezin Cluijskens-Lamen (huwelijk in 1715) met acht zonen en vijf dochters en voor het gezin Geuns-Clefas (1711) met zeven zonen en twee dochters. En dit gold zelfs voor de familie Hermans-Cluijskens (getrouwd in 1783) met acht zonen en drie dochters. Vooral de laatst genoemde familie is opmerkelijk, omdat moeder Christina Cluijskens een volle nicht was van een andere Nederweerder *filius septimus* met de naam Ludovicus.¹⁵ Er was blijkbaar geen dwang noch aanleiding om die familietraditie te adopteren.

Samenvattend

Uit het onderzoek van de Nederweerder kerkelijke en burgerlijke bevolkingsboekhouding uit het tijdvak na 1570 kunnen de volgende conclusies worden getrokken omtrent de Lodewijk-naamgevingstraditie van de zevende zoon:

De naamgevingstraditie van de zevende zoon bestond aantoonbaar in Nederweert.

Er zijn in het tijdvak 1570-1810 tien gevallen traceerbaar (waarvan acht onomstotelijk zijn te bewijzen), en waarvan er negen in de 18e eeuw vallen. Het totaal aantal dopen in de periode 1700-1795 bedroeg ongeveer 9500. Het aantal zevende zonen met de doopnaam Ludovicus bedraagt gedurende die eeuw dus 1 promille.



Het oudste Nederweerder voorbeeld van een *filius septimus* dateert uit 1701. Daarvóór komen noch de doopnaam, noch de daaraan verbonden naamgevingstraditie voor. Het tijdvak van 1570 tot 1701 noemen we daarom de afwezigheidsfase.

De traditie was ook plaatselijk onder de specifieke benaming *filius septimus* bekend. Dit blijkt uit een inschrijving in het doopregister uit 1701, een uniek geval.

Er zijn geen gevallen van vernoeming van zevende zonen naar de landsheer gevonden.

Het handelde steeds om de zevende zoon, dus niet om het zevende kind. Er bestond (dus) ook geen vrouwelijke vorm van de naamgevingstraditie.

De naamgevingstraditie was vrijblijvend en niet dwingend. Er zijn voorbeelden bekend van zevende zonen uit de 18e eeuw die niet Ludovicus werden genoemd.

De naam Louis of Lodewijk was tot 1771 uitsluitend gereserveerd voor een *filius septimus*. We spreken dan over de exclusiviteitsfase. De enige uitzonderingen op deze regel betreffen dopelingen uit een geïmmigreerde adellijke familie (1737 en 1750) en een negende zoon uit 1751. Na 1771 kwam de doopnaam Lodewijk ook voor buiten de traditie om, en verwijst de naam wel indirect naar een zevende zoon (bijvoorbeeld een oom van de dopeling). We noemen dit de vernoemingsfase. Tot 1771 lijkt de naam Lodewijk als vernoemingsnaam dan ook taboe.

Kinderen uit een vorig huwelijk van de vader telden niet mee in de telling van de zevende zoon. Dit herkennen we ook in andere plaatsen, zoals in Sevenum en Deurne.¹⁶ (Jong) overleden kinderen uit een gezin telden wél mee in de telling.

De families die de naamgeving van de zevende zoon toepasten, hadden relatief vaak Brabantse familiebanden. In ongeveer de helft van de gevallen is dat aantoonbaar het geval.

Onduidelijk is of hier sprake is van een causaal verband, maar uit te sluiten is dat zeker niet.

Frapport is dat in bijna de helft van de gevallen er een relatie bestaat met het beoefenen van het vak van schaapherder of rondreizende handelaar (teut), al dan niet gecombineerd met het van Brabantse origine zijn van een der gezinshoofden. Waarschijnlijk staat dit in verband met het importeren van de traditie van de zevende zoon.

Veel 19e-eeuwse Lodewijken zijn vernoemd naar zevende zonen. Zo breidde de doopnaam die oorspronkelijk was voorbehouden aan zevende zonen, zich uit over de gemeenschap en werd deze deel van de gebruikelijke naamgevingstraditie. In de latere 19e en 20e eeuw werden Lodewijk en Louis 'gewone' voornamen en ging de bijbehorende zevende zoontraditie verloren, ofschoon er in Nederweert nog uitzonderingen bekend zijn uit 1906 en 1924.

Voor adellijke families en leden van het ambtenarenapparaat in de Franse Tijd lijken andere naamgevingsregels te hebben gegolden.

Van geen der onderzochte personen is iets bekend over het bezitten van geneeskragtige gaven (zoals de legende van het koningszeer impliceert) of andere bijzondere eigenschappen. Ludovicus Knapen, zevende zoon uit 1723, was echter afkomstig uit een familie die in de 18e eeuw (vee)artsen voortbracht.¹⁷ Maar dat staat los van geneeskragtige gaven.

In het geval van Ludovicus Knapen ging de naam Lodewijk of Louis zelfs over op zijn gehele en zeer uitgebreide nageslacht in Nederweert. Waar traditiegetrouw Nederweerder families behalve hun familienaam ook een bijnaam droegen, werd Lewiese die van een belangrijke tak van de Knapens. Dit verschijnsel heeft niet per se met de traditie van de zevende zoon te maken, maar opmerkelijk is wel dat het geval



niet op zich zelf staat. Bij de zevende zoon Louis Schepens uit het Brabantse Oirschot (geboren in 1765) werden zijn nakomelingen tot in 1940 nog met Wieskes aangeduid.¹⁸

Tenslotte

In elk geval is uit dit onderzoek duidelijk geworden dat de sporen van de koninklijke naamgevingstraditie van de zevende zoon ook in Nederweert worden aangetroffen. Het verdient aanbeveling om dit onderzoek, dat zich slechts tot de Nederweertse Sint-Lambertusparochie en een gedeelte van de Leveroyse Sint-Barbaraparochie beperkt, uit te breiden naar de andere Limburgse parochieregisters. Ongetwijfeld kan men daaruit interessante conclusies trekken over verspreiding en ouderdom van deze naamkundige bijzonderheid. Het onderzoek naar dit soort fenomenen wordt gemakkelijker, nu vrijwel alle Limburgse doopregisters in gedigitaliseerde vorm beschikbaar zijn op internet. Met slechts enkele drukken op de knop kan men zo alle Lodewijk/Ludovicus-gevallen traceren. Van zulk gemak hebben generaties genealogen jarenlang slechts kunnen dromen.

Wie pakt deze handschoen op en vervolgt de zoektocht naar Limburgs zevende zonen?

Gezinsstaten van de Nederweertse zevende zonen

De volgende tien Ludovicus-gevallen uit de Nederweertse Sint-Lambertusparochie kunnen als zevende zoon worden getypeerd. Er is voor gekozen om van elk van de zevende zonen van Nederweert een beschrijving te geven van het gezin waarin zij geboren werden en opgroeiden. Op die manier is het mogelijk enige achtergrondinformatie te geven over familiegeschiedenis, status en maatschappelijke context van iedere *filius septimus*.

I. Ludovicus Verrijt (1701- ca. 1710)

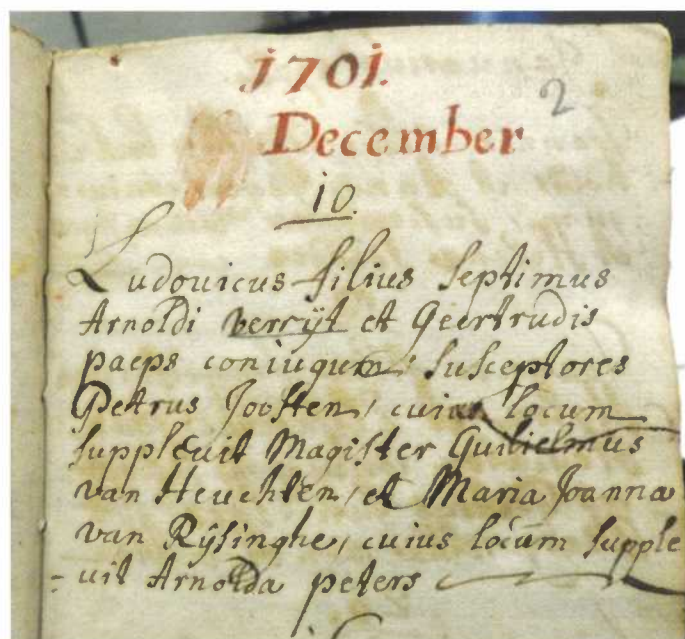
Arnoldus (Aert) **Janssen Verrijt** (van Rijt, van Rut, alias Janssen), afkomstig uit Vlierden bij Asten (NB), geb. circa 1672, overl. Nederweert in de buurtschap Kerckhof, begr. Nederweert 24 sept. 1720,¹⁹ zoon van Joannes Verrijt alias Jan Andriessen van Rieth/Ruth en N.N.; tr. Nederweert 18 febr. 1692 {get. Franciscus Janssen Verrijt, Anna Paeps} met dispensatie van twee roepen, ondertr. Asten (burgerlijk voor de schepensbank) 1 maart 1692, tr. (burgerlijk) aldaar 19 maart 1692 **Gertrudis Paps**, ged. Nederweert 8 juli 1664, waarschijnlijk begr. Nederweert 13 okt. 1727 (als weduwe in de Kerckhof, de huidige Kerkstraat), dochter van Petrus Paeps en Henrica N.N.²⁰

Uit dit huwelijk:

1. Onbekende zoon, geb. circa 1693.²¹
2. Joannes Verrijt, ged. Nederweert 7 jan. 1694 {peetouders: Henricus van Rijt, Joanna Paeps}.
3. Petrus Verrijt, ged. Asten 20 juli 1696 {peetouders: Simon van Roij, Johanna Joannis Verrijt}. Het is bijzonder opmerkelijk dat deze zoon in Asten werd gedoopt en niet in Nederweert, net zoals de vorige en volgende kinderen. De peter bij deze doop was Simon van Roij, president-schepen van het Nederweertse gemeentebestuur. Hij was met

Henrica Paeps getrouwd en daardoor een oom van Gertrudis Paps.

4. Henricus van Riet, ged. Nederweert 25 nov. 1697 {peetouders: Petrus Pabs, Anthonia Custers namens Catharina van Riet}, jong overl. voor 12 febr. 1699.
5. Henricus Verrijt, ged. Nederweert 12 febr. 1699 {peetouders: Guilhelmus van Heuchten namens Petrus van Roeij, Helena Didden namens Josijna Reijnders}, jong overl. voor 10 maart 1700.
6. Henricus Verrijt, ged. Nederweert 10 maart 1700 {peetouders: Joannes Paeps namens Petrus Paeps, Windelina Bruckers namens Elizabetha van Rijt}.
7. Ludouicus Verrijt, ged. Nederweert 10 dec. 1701 {peetouders: Magister Guilielmus van Heuchten namens Petrus Joosten, Arnolda Peters namens Maria Joanna van Rijsinghe}. In het doopregister staat hij aangetekend als Ludouicus *filius septimus*. Zijn overlijdensdatum is niet bekend; vermoedelijk is hij reeds als kind overleden.



Aantekening van de doop van een *filius septimus* of zevende zoon in het doopboek van de St.-Lambertusparochie van Nederweert (10 december 1701). Bron: RHCL, foto: Jan Hanssen.

8. Cornelius Leonardus van Riet, ged. Nederweert 9 febr. 1704 {peetouders: Wilhelmus Horstiens, Joanna Thijssens namens Maria van Roij}. Een zekere Nelis Verrijt treedt in 1744 op als huwelijksgetuige.²²

Arnoldus Verrijt is in het jaar van zijn huwelijk met de Nederweertse Gertrudis Paeps verhuisd van Vlierden naar Nederweert. Het staat vast dat hij in 1691 nog in Vlierden woonachtig was.²³ Geen van de kinderen is in Nederweert overleden, dus vermoedelijk heeft het gezin zich elders gevestigd. Ook het overlijden van vader Arnoldus vond vermoedelijk niet in Nederweert plaats.²⁴

De reconstructie van het gezin is gebaseerd op het feit dat bij de doop van Ludovicus expliciet is aangetekend door de pastoor dat het hier om de zevende zoon handelde. Het tijdvak tussen huwelijk en zevende zoon laat precies ruimte voor zes



eerdere kinderen, waarvan er één niet getraceerd kon worden in de doopboeken (niet onder Verrijt, Van Rijt noch Jans(s)en).

In 1697 koopt Aert Janssen Verrijt een huis met moeshof in de Kerkstraat van Dries Gerits. In 1717 steekt het echtpaar Verrijt-Paps zich zwaar in de schulden en leent het 700 gulden Weerter koers van Sr. Jacobus Loijens, oud-burgemeester van Weert. Ze stellen daarbij hun huis, hof en landerijen als onderpand. Slechts enkele jaren later, in 1720 is Aert Verrijt zwaar ziek. In *grootte onpasselijckheit ende sieckte* machtigt hij zijn eega Gertrudis Paps om opnieuw een lening af te sluiten bij Jacobus Loijens, ditmaal 300 gulden groot.²⁵

Het woonhuis van de familie Verrijt bestaat niet meer. Het was gelegen in de Kerkstraat, pal ten noorden van de woning Van de Wouw (Kerkstraat 38), waar nu de oprit en parkeerplaats van dit pand zich bevindt.

II. Ludovicus Hoeben (1710-...)

Joannes Houben, ged. Nederweert 2 okt. 1662, begr. aldaar 4 maart 1720, zoon van Henricus Houben en Maria Houben;²⁶ tr. Nederweert 25 juni 1698 {get. Peter Houben, Thijs Schakers}

Petronella Schaeckers, ged. Nederweert 2 maart 1673, overl. aldaar als weduwe in de buurtschap Budschop, begr. Nederweert 15 aug. 1731, dochter van Laurentius Schaeckers en Elisabeth N.N.

Uit dit huwelijk:

1. Wilhelmus (sic) Houben, ged. Nederweert 23 sept. 1698 {peetouders: Mathias Adriansen namens Nelis Coumans, Egidia Houben}, jong overl. voor 14 juli 1700.
2. Wilhelmus Houben, ged. Nederweert 14 juli 1700 {peetouders: Judocus Schaeckers, Maria Bloemers}.

3. Theodorus Houben, ged. Nederweert 3 sept. 1702 {peetouders: Petrus Houben, Digna Steuten}.
4. Laurentius Houben, ged. Nederweert 11 juli 1706 {peetouders: Mathias Stoutemans, Joanna Schaukers}.
5. Petrus Houben, ged. Nederweert 18 mei 1708 {peetouders: Wilhelmus Nelis, Aldegundis Emons}.
6. Ludovicus Hoeben, ged. Nederweert 23 dec. 1710 {peetouders: Godefridus Schaeckers, Helena Trouwen}. Verdere sporen van Ludovicus hebben we in de archieven niet aangetroffen, zodat we moeten aannemen dat hij als minderjarige is komen te overlijden.
7. Henricus Houben, ged. Nederweert 3 sept. 1713 {peetouders: Matthias Schaeckers, Margo Sijben}.
8. Maria Houben, ged. Nederweert 15 maart 1716 {peetouders: Wilhelmus Simons, Aegidia Houben}.
9. Laurentius Houben, ged. Nederweert 25 dec. 1719 {peetouders: Winnardus Laemen, Meggel Werckemans}.

De bruid was reeds zwanger toen zij in de zomer van 1698 in het huwelijk trad. Luttele maanden na de geboorte van het jongste kind, in 1720, kwam vader Joannes Houben te overlijden. De namen Hoeben en Houben worden door elkaar gebruikt.

Ondanks uitvoerige zoekpogingen kon niet onomstotelijk worden aangetoond dat het bij Ludovicus Houben een zevende zoon betrof. Wel is dat echter zeer aannemelijk, omdat hij werd voorafgegaan door vijf andere kinderen van het mannelijk geslacht, én omdat de rij geboorten een relatief groot hiaat vertoont van 1702 tot 1706. In dat tijdsbestek zou de geboorte van een zesde zoon hebben gepast, die dan de regel van de zevende zoon weer sluitend maakt.

De hoeve genaamd "Lewiese" in Nederweert-Kraan, genoemd naar zevende zoon Lodewijk (Louis) Knapen (1723-1804). Huidige adres: Kraan 32. Potloodtekening van Joep Janssen, in 1980 vervaardigd op basis van herinneringen uit de jaren twintig van die eeuw. Collectie G.M.F. Knapen, Nederweert.





III. Ludovicus Knapen (1723-1804)

Henricus Knapen, ged. Weert 13 okt. 1681, overl. Nederweert in de buurtschap Kraan, begr. Nederweert 22 nov. 1752, zoon van Godefridus Knapen en Joanna op de Camp; tr. Weert 24 febr. 1707 {get. Matthias Schaecken, Helena Knapen} **Gertrudis Schaecken**, ged. Weert 10 dec. 1680, begr. aldaar 30 dec. 1764,²⁷ dochter van Martinus Schaecken en Maria Gielis.

Uit dit huwelijk:

1. Willemina Knapen, ged. Weert 18 april 1707 {peetouders: Godefridus Knapen namens Leonardus Knapen, Gertrudis Gelis}.
2. Martinus Knapen, ged. Weert 10 febr. 1709 {peetouders: Mathias Schaecken, Hendrina Knapen}, jong overl. voor 9 mei 1710.
3. Martinus Knapen, ged. Weert 9 mei 1710 {peetouders: Joannes Gelis, Joanna op den Camp}.
4. Godefridus Knapen, ged. Weert 18 nov. 1712 {peetouders: Joannes Arets, Maria Verschuiren}.
5. Joannes Knapen,²⁸ ged. Weert 6 sept. 1715 {peetouders: Joannes Lenners, Maria Gielis}.
6. Matthias Knapen, ged. Nederweert 7 maart 1718 {peetouders: Joannes Schaecken, Anna Weekers}.
7. Gerardus Knapen, ged. Nederweert 7 dec. 1720 {peetouders: Wilhelmus Gielis, Gertrudis Schaecken}.
8. Ludovicus Knapen, ged. Nederweert 8 dec. 1723 {peetouders: Dionisius Schaecken, Anna Weekers}, overl. Nederweert (Kraan) 25 april 1804; tr. 1e Weert 30 mei 1745 {get. Mathias Knapen, Maria Spoormaeckers} **Maria Spoormaeckers**, geb. Weert²⁹ 10 okt. 1716, overl. aldaar 28 febr. 1761, dochter van Joannes Spoormaeckers en Maria Meijers; tr. 2e Nederweert 2 mei 1762 {get. Joannes Knaepen, Joanna Maria Coumans} **Maria Bouwels**, geb. circa 1714, overl. Nederweert 14 juni 1774.³⁰ Uit het eerste huwelijk werden te Nederweert negen kinderen geboren, zowel zonen als dochters. Uit het tweede huwelijk zijn geen kinderen bekend.

Amper twee weken na zijn huwelijk kocht Ludovicus (ook Lowijs, Lauwijs of Louis, zoals hij ook genoemd werd) van de erfgenamen Michiels uit Haarlem een hoeve bestaande uit huis, hof, schop, schuur, stallingen, beemden en landerijen, in totaal met een oppervlakte van 4½ boender en gelegen in de buurtschap Kraan.³¹ Luttele jaren later, in 1753, kocht hij een *huys-plaets*, boomgaard, hof en land, eveneens gelegen op de Kraen onder Nederweert en voorheen eigendom geweest van Anna van den Manneker en openbaar verkocht door het armenbestuur van Nederweert.³² In 1761 bouwde hij een nieuwe boerderij, met het ankerjaartal van de stichting in de kopse gevel. In 1773 bedroeg Knapens totale grondbezit 4 boender en 372 roeden.³³ Het jaar later, in 1774 dus, droegen Lowies Knapen en Maria Bouwels hun hoeve in *den Heijmants Hoeck* voor 1875 gulden over aan de huwelijkskandidaten Martinus Knaepen (hun zoon) en Egidia Didden. Zij verkregen daarvoor levenslang onderhoud met kost en inwoning.³⁴ Volgens de overlevering in de familie Knapen werd Martinus Knapen door Bokkenrijders met brandstichting bedreigd.³⁵

Ludovicus Knapen werd de stamvader van de Knapentak in Nederweert die vanaf de 19e eeuw niet zonder historische

grond met de bijnaam *Lewiese* (= van Louis) werd aangeduid. De eerste afstammeling die aantoonbaar met die bijnaam getooid ging, was Jan Michiel Knapen (1810-1894), achterkleinzoon van Ludovicus. Handgeschreven aantekeningen op mens- en diergeneeskundig gebied van de hand van Hendrick Knapen uit 1779, zijn waarschijnlijk afkomstig van een zoon van Ludovicus.

Het gezin Knapen is klaarblijkelijk, als we tenminste mogen afgaan op de wisseling van de parochie waar de dopen plaatsvonden, tussen 1715 en 1718 van Weert naar Nederweert verhuisd.

In de families Knapen (uit Weert, Heythuysen en Nederweert) kennen we uit de 18e en 19e eeuw enkele vermeldingen van mens- en dierkundige geneeskunde, maar geen van alle hebben betrekking op Ludovicus Knapen zélf.³⁶

IV. Ludovicus Claes alias Dreesen (1735-...)

Matthias Claes (alias Custers alias Dreesen), ged. Nederweert 23 april 1697, overl. Nederweert (in de Horik), begr. Nederweert 21 juni 1763 (als Mathias Kusters weduwnaar van Marie Driessen), zoon van Petrus Claes en Maria Gerardts; tr. Nederweert 24 jan. 1717 {get. Thomas Deckers, Catharina Claes} **Maria Driessen**, ged. Nederweert 18 maart 1696, overl. Nederweert (Horick), begr. Nederweert 23 juli 1741,³⁷ dochter van Antonius Driessen en Catharina Bruijns. Het gezin woonde aan de Bloemerstraat in Nederweert.

Uit dit huwelijk:

1. Antonius Claes, ged. Nederweert 12 jan. 1719 {peetouders: Antonius Claes, Helena Bruins}.
2. Petrus Claes, ged. Nederweert 18 dec. 1720 {peetouders: Petrus Driessen, Chatrina (sic) Claes}.
3. Antonius Kusters, ged. Nederweert 3 nov. 1723 {peetouders: Simon Bruins, Liske Jansen}.
4. Petrus Claes, ged. Nederweert 11 febr. 1727 {peetouders: Mathias Claes, Margaretha Laenen}.
5. Simon Custers, ged. Nederweert 14 nov. 1729 {peetouders: Hendericus Stoutemans, Helena Walckers}.
6. Theodorus Claes, ged. Nederweert 19 dec. 1732 {peetouders: Judocus Geuns, Maria Kreijelmans}.

Klerikale statistiek

Bij het onderzoek naar de Nederweerder zevende zonen bleek terloops dat ook oudtijds door de pastoor bij de registratie van gedoopten zo nu en dan met een statistisch oog naar de borelingen werd gekeken. In 1701 noteerde hij zelfs expliciet dat het een *filius septimus* betrof. Een andere zeldzaamheid, statistisch met een kans van slechts 1 op 100.000, viel pastoor De Haes op in 1740. In het tijdvak van 21 februari tot en met 25 maart van dat jaar werden namelijk zonder onderbreking in viereneenhalve week maar liefst vijftien kinderen van het vrouwelijk geslacht gedoopt. De laatste uit het rijtje was Margaritha Trouwen, bij wie de anders altijd erg beknop- te en zakelijke pastoor in dit geval *hoc 15 filia consequenter* noteerde.⁶⁹



Hoeve 'Aole' in Nederweert-Boeket (huidige adres: Boeket 21). In 1784 aangekocht door Ludovicus Cluskens. Collectie Stichting Geschiedschrijving Nederweert.

7. Ludovicus Claes alias Dreesen, ged. Nederweert 6 juli 1735 {peetouders: Michael van Boeket, Margareta Coolen}. Hij is vermoedelijk als kind overleden, want nergens in de archieven vinden we hem of eventueel nageslacht terug. Overleden kinderen onder de twaalf jaar werden in die tijd nog niet geadministreerd in de begraafboeken.

V. Ludovicus Cluskens (1755-1797)

Jacobus Cluskens, ged. Nederweert 19 dec. 1721 in een gezin van uiteindelijk 13 kinderen, overl. Nederweert 26 april 1775, zoon van Simon Cluijskens en Catharina Lamén; tr. circa 1744 **Anna Maria van Roos(en)broek** (ook: Roosenkrans³⁸), afkomstig van Balderen in *Brabantia, prope Mechliniam*³⁹ = Berlaar (prov. Antwerpen, B),⁴⁰ overl. Nederweert (Hulsen) 27 okt. 1790.

Uit dit huwelijk:

1. Joannes Kluijskens, ged. Nederweert 20 juni 1745 {peetouders: Franciscus Kluijskens, Catharina Laemen}. Vermoedelijk is hij dezelfde persoon als Joannes Cluijskens voor wie op 21 april 1760 een uitvaartdienst werd gehouden en van wie de pastoor in het begraafboek aantekende *defuncto in Germania* (d.w.z.: overleden in Duitsland). Hij was dus zeer waarschijnlijk een teut (ambulante handelsreiziger).
2. Petrus Kleuskens, ged. Nederweert 26 jan. 1747 {peetouders: Simon Kluiskens, Maria Kluiskens}, jong overl. voor 1 april 1752.
3. Simon Cluijskens, ged. Nederweert 11 sept. 1749 {peet-

ouders: Franciscus Cluijskens, Joanna Lamén}, overl. aldaar 14 nov. 1821; tr. Nederweert 8 febr. 1774 {get. Petrus Gerris, Mathia Cluijskens} **Helena Gerris** (Geerris, Geraets), ged. Nederweert 16 mei 1743⁴¹, overl. aldaar (in het Hulsen) 20 maart 1825, dochter van Petrus Gerris en Maria Kielemans. Een van hun kinderen, Jan Kluskens, geboren in 1782, trok (vermoedelijk reeds op zeer jeugdige leeftijd⁴²) als herdersknecht naar Sint-Niklaas (B) en huwde daar op 13 augustus 1806 de dagloonster Francisca Vaerendonck. Simon en zijn vrouw waren niet aanwezig bij de huwelijksvoltrekking, en verleenden toestemming tot het huwelijk door het laten opstellen van een notariële akte in Weert.⁴³

Een kleindochter van het echtpaar Cluijskens-Gerris, Maria Catharina Kluskens (1816-1902), was getrouwd met de Weerte-naar Joannes (Jan) Beelen (1817-1907). Deze Jan Beelen, een vermogende landbouwer in het Hulsen, was nogal actief in het gemeentelijke politieke leven. Bij de verkiezingen voor de kiesmannen voor het parlement van de Duitse Bond in het Revolutiejaar 1848, verkreeg Beelen de meeste stemmen van alle negen kandidaten. Hij gold als een fanatieke separatist (voorzitter om Limburg van Nederland af te scheiden) en stelde ook pogingen in het werk om zijn dorpsgenoten, burgemeester en pastoor inclusief, aan zijn kant te krijgen. Tijdens ongeregelde heden in december 1848 kreeg Jan Beelen met enkele van zijn medestanders proces-verbaal wegens zijn rol daarin en het scheppen van politieke onrust onder de bevolking. Na enkele rumoerige taferelen in de herberg van Kroeff in de



Kerkstraat had Beelen op straat tegen de onderwijzer Poell geroepen: *Ik geef de klooten van U en uwen zwager (de herbergier Kroeff) daar deze is ook een verleider des volks en hij heeft zich de geheel avond niet durven laten zien.* Beelen en zijn medestanders werden door de kantonrechtbank veroordeeld tot een kleine boete.⁴⁴

4. Henricus Cluijskens, ged. Nederweert 10 jan. 1751 {peetouders: Martinus Stevens, Gertrudis Linsen}.
5. Petrus Cluskens, ged. Nederweert 1 april 1752 {peetouders: Judocus Trouwen, Christina Kluykskens}, jong overl. voor 15 febr. 1753.
6. Petrus Cluykskens, ged. Nederweert 15 febr. 1753 {peetouders: Petrus Stienen, Catharina Nulens namens Christina Cluykskens}, begr. aldaar 7 maart 1763.
7. Ludovicus Cluskens, ged. Nederweert 24 april 1755 {peetouders: Franciscus Cluykskens namens Petrus Cluykskens, Hendrina Wijcken namens Mathiola Startemans}, overl. aldaar (Boeket) 27 mei 1797; tr. Nederweert 4 mei 1778 {get. Godefridus Deenkens, Matthia Kluijskens} **Mechtildis Denkens**, ged. Nederweert 18 aug. 1751, overl. aldaar (Boeket) 13 mei 1820, dochter van Thomas Denkens en van Helena Verborgh.

Bij het overlijden van Mechtildis tekende de ambtenaar van de burgerlijke stand aan dat zij is overleden in eene *waaterpoel of gracht, liggende agter de schuur van Van Brusel Theodoris ontrent hondert schreden van het huis van haaren zoon Kluskens Jacobus, in het gehucht Boeket binnen deze gemeente liggende.* De locatie van dit noodlottig ongeval is het huidige adres Boeket 17, bij het huis met de witte kopgevel en het ankerjaartal 1866.⁴⁵ In 1784 verhuisde Ludovicus met zijn gezin van Weert-Laar naar de buurtschap Boeket in Nederweert. Ludovicus overleed reeds in 1797 op 42-jarige leeftijd. De kinderen Cluijskens moesten dus al op jonge leeftijd bijspringen om de kostwinning van hun moeder draaiende te houden. Twee zonen uit dit huwelijk werden daarom schaapherder:

Allereerst Joannes Kluskens (geboren in 1785). Hij trok als herder naar Sint-Gillis-Waas (B) en huwde daar op 11 augustus 1813 Angelina de Witte. In 1843 liet hij zich naturaliseren tot Belg.⁴⁶ Hij overleed op 4 november 1859 aldaar. Hun drie kinderen, met de welluidende namen Carolus Ludovicus, Serafinus en Eduard, werden ook alle drie schaapherder. Ook hun nageslacht hield zich bezig met de schapenhandel.

Een tweede zoon, Petrus Kluskens (geboren in 1789, nadat een gelijknamige zoon eerder dat jaar was komen te overlijden) trok als herder naar Melsele (B) en huwde te Sinaai op 22 november 1837 Jacoba Stevens. De grootmoeder van deze Jacoba was een Joanna Kluskens, waarschijnlijk een bloedverwant van haar echtgenoot.⁴⁷

Een derde zoon, Thomas Cluijskens (geboren in 1779 en vernoemd naar zijn grootvader van moederskant), trad een jaar na het overlijden van zijn vader vrij jong in het huwelijk met Petronella Bloemers en vestigde zich in de Horick. Uit dit huwelijk kwamen al vrij snel kinderen voort, maar al snel zou het prille gezin door enorme rampspoed worden getroffen. In de maand juli 1801 woedde een besmettelijke epidemie in Nederweert. Op 7 juli stierf het tweejarige dochtertje Helena,

op 9 juli gezinshoofd Thomas Cluijskens, en op de laatste dag van die maand de elf maanden oude baby Louis Cluijskens.

8. Anna Maria Cluijskens ged. Nederweert 16 sept. 1757 {peetouders: Judocus Lamén, Maria Smolenaers}, overl. aldaar 28 juli 1759.
9. Mathiola (Matthea) Kleuskens, ged. Nederweert 12 juni 1759 {peetouders: Joannes Lamén, Maria Kleuskens}, overl. aldaar 1 febr. 1807; tr. Nederweert 25 juni 1782 **Wilhelmus (Wulm) Trouwen**, ged. Nederweert 4 okt. 1754 {peetouders: Wilhelmus Trouwen, Gertrudis Jacobs namens Barbara Custers}, overl. aldaar (in het Schoor) 3 sept. 1801, zoon van Mathias (Thijs) Trouwen en Joanna Jacobs.

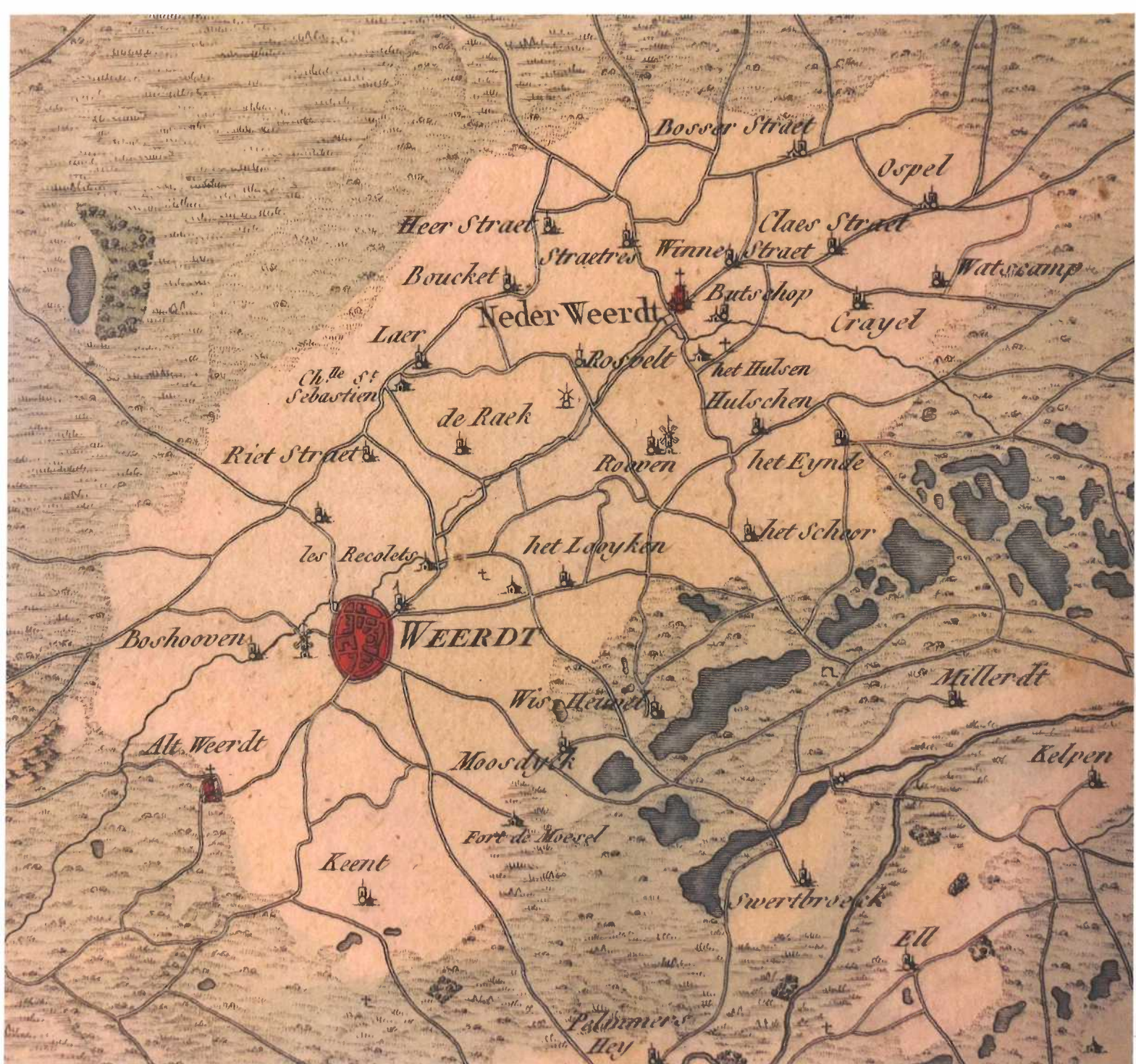
Voor een bedrag van 1900 gulden kochten Matthea en Wulm de boerderij van de schoonouders Trouwen in de buurtschap Schoor. In de voorwaarden van deze transactie staat onder andere genoemd dat het prille paar hun schoonouders levenslang moest verzorgen met kost en inwoning, met in het bijzonder voor vader Thijs Trouwen *alle weecken een vierdel ponts toeback* (elke week een kwart pond tabak). Ook moesten de minderjarige kinderen Willemijn en Joseph Trouwen in de kost worden genomen, waarbij werd gespecificeerd dat de laatste ordentelijke kleren moest krijgen als hij zijn eerste communie zou doen.⁴⁸ Uit de bezittingen van het echtpaar Trouwen-Cluijskens is een boek bewaard gebleven, een Amsterdamse koopmansalmanak uit 1781, dat hun beider namen draagt.⁴⁹ Uit het feit dat Jacobus Cluijskens omstreeks 1745 een Brabantse vrouw huwde, kunnen we gevoeglijk opmaken dat hij van professie een handelaar of schaapherder is geweest. Vele tientallen dorpsgenoten waren voor de handel op Vlaanderen en Vlaams-Brabant georiënteerd. Velen bleven daar, stichtten er een gezin en verkregen er nageslacht. Ook zijn nakomelingen waren, zoals hierboven blijkt, sterk op Vlaanderen en Vlaams-Brabant gefocuseerd.

VI. Ludovicus van Ghoor (1756-1827)

Joannes van Goor, ged. Nederweert 31 dec. 1712, overl. aldaar (op Roeven) 4 febr. 1795, zoon van Franciscus van Goor en Anna Nouwen; tr. Nederweert 2 febr. 1739 {get. Jacobus van Goor, R.D. Bockholts} **Getrudis Adrians**, ged. Nederweert 5 mei 1718, overl. aldaar 22 okt. 1779 tijdens de beruchte dysenterie-epidemie, dochter van Paulus Adriaens en Maria Paeps.

Uit dit huwelijk:

1. Maria van Goor, ged. Nederweert 30 nov. 1741 {doopouders: Joannes Laemen, Gertrudis Paeps}.
2. Paulus van Ghoor, ged. Nederweert 3 okt. 1743 {doopouders: Jacobus van Ghoor, Helena Joosten namens Willemina Adriaensen}.
3. Franciscus van Ghoor, ged. Nederweert 21 sept. 1745 {peetouders: Franciscus van Ghoor, Maria Trouwen}.
4. Petrus van Goor, ged. Nederweert 29 jan. 1748 {peetouders: Walterus Wouters namens Wilhelmus Paeps, Mathia Haelens}.
5. Jacobus van Goor, ged. Nederweert 7 jan. 1750 {peetouders: Joannus Stappers, Margarita van Goor}, jong overl. voor 3 nov. 1751.



Weert en Nederweert en de ligging van de diverse in de tekst genoemde buurtschappen of gehuchten. Kaart van Louis Capitaine, '12 Venlo et Ruremonde' gebaseerd op de Kabinetskaart van Ferraris, gedateerd 1794. Collectie Stichting Geschiedschrijving Nederweert.

6. Jacobus van Ghoor, ged. Nederweert 3 nov. 1751 {peet-ouders: Petrus Paeps, Elizabeta van Ghoor}.
7. Mathias van Ghoor, ged. Nederweert 24 febr. 1754 {peet-ouders: Joannes Lamens, Gertrudis Paeps}.
8. Ludovicus van Ghoor, ged. Nederweert 16 juni 1756 {peet-ouders: Gerardus Nouwen, Helena van Ghoor}, overl. aldaar (Roeven) 26 juli 1827; tr. Nederweert 9 april 1780 {get. Petrus van Goor, Joanna Wekers} **Maria Wekers**, ged. Nederweert 22 april 1753, overl. aldaar (Roeven) 5 april 1829, dochter van Weertenaar Joannes Wekers en Angelina

Trouwen. Ludovicus was landbouwer in de buurtschap Roeven, in de boerderij 'Aris'. Het echtpaar kreeg zeven kinderen, waarvan er minstens vijf in hun eerste levensjaren reeds overleden.

Dochter Angelina van Goor huwde in 1812 met Godefridus Caris. Dit echtpaar woonde eveneens op Roeven, op het oude bezit van Ludovicus van Goor.⁵⁰

9. Wilhelmus van Goor, ged. Nederweert 23 nov. 1759 {peet-ouders: Jacobus van Goor, Wilhelmina Adriaensen namens Catharina Rossels}.



VII. Ludovicus Brangers (1760-1760)

Conrardus Rosen (alias Brangers), ged. Nederweert 11 dec. 1711, landbouwer, overl. aldaar (op Roeven) 4 okt 1783, zoon van Thomas Rosen alias Hoof alias Geraerts alias Brangers en Helena Brangers; tr. 1e Nederweert 28 sept. 1735 {get. Nielis Brangers, Joanna Brangers} **Maria Fijen**, geb. circa 1710 (geschat), overl. Nederweert (op Roeven), begr. Nederweert 25 dec. 1738; tr. 2e Nederweert 11 aug. 1741 {get. Henricus Bockholts, Margaritha Fijen} met dispensatie vanwege 4e graad van bloedverwantschap **Helena Vaes** (alias Peters), ged. Nederweert 21 jan. 1720, overl. aldaar (Roeven) 5 febr. 1793,⁵¹ dochter van Petrus Vaes en Mathia Grijmans.

Conrardus (Coenraet) Brangers woonde in de buurtschap Roeven. Hij bezat daar een hoeve met een kleine zes bunder grond.⁵² Zijn vader, die president-schepen van Nederweert was, heeft hij nauwelijks gekend want die overleed toen hij nog maar vier jaar was, in 1715.

Uit het eerste huwelijk:

1. Thomas Brangers, ged. Nederweert 3 jan. 1737 {peetouders: Cornelius Brangers, Maria Fien}.
2. Helena Brangers, ged. Nederweert 7 april 1738 {peetouders: Jacobus Brangers namens Mathias Kempers, Cornelia Winnen}.

Uit het tweede huwelijk:

3. Matthias Brangers, ged. Nederweert 8 maart 1743 {peetouders: Joannis Cornelius van Sittaert, Hendrina Grijmans}. Na het overlijden van zijn vader werd hij in 1791 eigenaar van de erfgoederen.⁵³
4. Petrus Brangers, ged. Nederweert 24 sept. 1746 {peetouders: Theodorus Maes, Helena Kuppens uit Weert}.
5. Cornelius Brangers, ged. Nederweert 1 jan. 1750 {peetouders: Simon Simons, Joanna Catharina Borghs}, jong overl. voor 7 mei 1752.
6. Cornelius Brangers, ged. Nederweert 7 mei 1752 {peetouders: Wilhelmus Vaes, Gertrudis Pelsers}, jong overl. voor 17 febr. 1754.
7. Cornelius Brangers, ged. Nederweert 17 febr. 1754 {peetouders: Petrus Neijnens namens Godefridus Vossen, Catharina Cuijpers namens Mathiola Cuijpers}, overl. Sint-Gillis-Waas (B) 18 dec. 1804; tr. Sint-Gillis-Waas 16 mei 1795 **Isabella Constantia d'Hooge**, geb. Sint-Gillis-Waas 5 juni 1760, overl. aldaar 8 sept. 1835, dochter van Jan Baptist d'Hooge en Isabella Bogaert.

Cornelius Brangers was schaapherder van beroep en vestigde zich in 1777 in Vlaanderen. Hij kreeg in dat jaar door de Nederweertse schepenbank een paspoort uitgereikt. Zijn persoonsbeschrijving willen we u niet onthouden: *24 jaer, langer statuer pockennarvigh van aengesicht ende swart van hairen ende gekleet met eenen hoogh blauen rock daer onder dragende een wit rubbelkens comesool ende eene swarte trijpen broeck.*⁵⁴

8. Guilielmus (Wilhelmus) Brangers, ged. Nederweert 20 febr. 1757 {peetouders: Henricus Grijmans, Joanna Brangers}, overl. Sint-Gillis-Waas (in de Ripstraat) 13 maart 1820; tr. 1e Sint-Gillis-Waas 21 april 1789 **Angelina Stevens**, geb.

Vrasene (B) 12 dec. 1756, herbergierster 1811, overl. Sint-Gillis-Waas 30 maart 1811, dochter van Melchior Stevens en Joanna Maria Rومان; tr. 2e Vrasene 28 aug. 1811 **Isabella de Bock**, geb. Meerdonk (B) 28 sept. 1787, overl. Sint-Gillis-Waas 4 sept. 1812, dochter van Petrus Andreas de Bock en Anna Goddaert; tr. 3e Sint-Gillis-Waas 1 sept. 1813 **Amalberga Baert**, geb. Sint-Pauwels (B) 16 april 1782, overl. Sint-Gillis-Waas 12 mei 1859 en overleefde haar man dus 39 jaar,⁵⁵ dochter van Gillis Frans Pauwels en Anna Catharina de Block.

Wilhelmus Brangers was net als zijn oudere broer Cornelius schaapherder en een van de vele Nederweertenaren die hun fortuin in het Vlaamse Waasland zochten. Kort na zijn huwelijk in 1789 (hij was toen dus 32 jaar) reikte het Nederweertse gemeente- en armbestuur hem op verzoek van het Vlaamse dorp Vrasene in het Waasland een ontlastbrief uit, waarin zij zich garant stelden voor zijn onderhoud. Dat was een gebruikelijke procedure in het geval van emigratie, waarmee de plaats van vestiging wilde voorkomen dat nieuwkomers die armlastig werden zouden moeten betaald worden uit de plaatselijke armenkas.⁵⁶

9. Ludovicus Brangers, ged. Nederweert 20 maart 1760 {peetouders: Wilhelmus Bloemen namens Jacobus Smeets, Elizabetha Teuwen}, overl. aldaar (op Roeven), begr. Nederweert 30 maart 1760, nog geen tien dagen oud.

Uit deze gezinsstaat blijkt dat de twee kinderen uit het eerste huwelijk niet meetelden als het ging om het benoemen van de zevende zoon. Dit gebruik herkennen we ook in andere plaatsen.

VIII. Ludovicus Fijen (1767-...)

Henricus Fijen, ged. Nederweert 21 sept. 1728, overl. aldaar (te Strateris), begr. Nederweert 29 sept. 1780, zoon van Henricus Fien en Joanna Saesen alias Meuren;⁵⁷ tr. Nederweert 24 april 1757 {get. Winandus Bloemers, Catharina Fijen} **Maria Loijen alias Bloemers**, ged. Nederweert 28 febr. 1728, overl. na 1780, dochter van Antonij Loijen en van Elisabetha Bloemers.⁵⁸

Uit dit huwelijk:

1. Henricus Fijen, ged. Nederweert 29 dec. 1757 {peetouders: Antonius Loijen, Catharina Fijen namens Joanna Stoutemans}, overl. aldaar (in de Bosserstraat), begr. Nederweert 1 dec. 1760.
2. Martinus Fijen, ged. Nederweert 15 okt. 1759 {peetouders: R.D. H. Bockholts namens Joannes Lamers, Elisabetha van Boggeth}, overl. ald. (Strateris) 22 mei 1835; tr. Nederweert 28 sept. 1784 {get. Jacobus Feijen, Hendrina Vaes} **Maria Vaes**, ged. Nederweert 28 sept. 1754, overl. ald. (Strateris) 18 mei 1812, dochter van Jacobus Vaes en Maria Peters.
3. Henricus Fijen, ged. Nederweert 27 dec. 1761 {peetouders: Wilhelmus Fijen, Joanna Loijen}.
4. Jacobus Fien, ged. Nederweert 26 juni 1764 {peetouders: Jacobus Fien, Hendrina Rutten}, overl. aldaar (Strateris) 30 okt. 1847; tr. Heemstede 7 april 1793 **Catharina Caris**, ged. Heythuysen 1 maart 1767, overl. Nederweert (Strateris) 4



maart 1831, dochter van Christianus Caris en Gertrudis Vossen.

5. Ludovicus Fijen, ged. Nederweert 1 sept. 1767 {peetouders: Joannes Mevis, Mathiola Loijen}, waarschijnlijk jong overl.⁵⁹

Bij het overlijden van de oudste zoon in 1760 woonde het gezin Fijen-Loijen in de Bosserstraat. Bij zijn doop heet de moeder Loijen, bij zijn overlijden wordt zij aangeduid met Bloemers. Ook in het geval van dit gezin kon niet onomstotelijk worden aangetoond dat het een zevende zoon betreft. Plausibel lijkt dat wel, want Ludovicus werd voorafgegaan door vier andere kinderen van het mannelijk geslacht, en de rij geboorten vertoont twee markante hiaten (namelijk 1762/63 en 1765/66). Als in die hiaten inderdaad zonen zijn geboren (maar wellicht niet gedoopt of elders gedoopt of levenloos geboren en dus niet gedoopt noch geregistreerd) dan klopt de telling van de zevende zoon perfect. Maar dat is speculatie.

IX. Ludovicus Conincks (1769-1838)

Mathias Thijssse (alias Conincks/Konings), ged. Nederweert 24 sept. 1728, landbouwer 1805, overl. aldaar (in de Winnerstraat) 27 nov. 1805, zoon van Wilhelmus Thijssse en Elisabetha Driessen; tr. Nederweert 3 febr. 1751 {get. Andreas Conincks, Mechtildis Ekers} **Elizabeth Hendrix**, verm. ged. Stramproy⁶⁰ 4 nov. 1730, overl. Nederweert (in de Winnerstraat) 17 juli 1799, dochter van Joannes Hendrix en Elisabetha Jeucken.

Uit dit huwelijk:

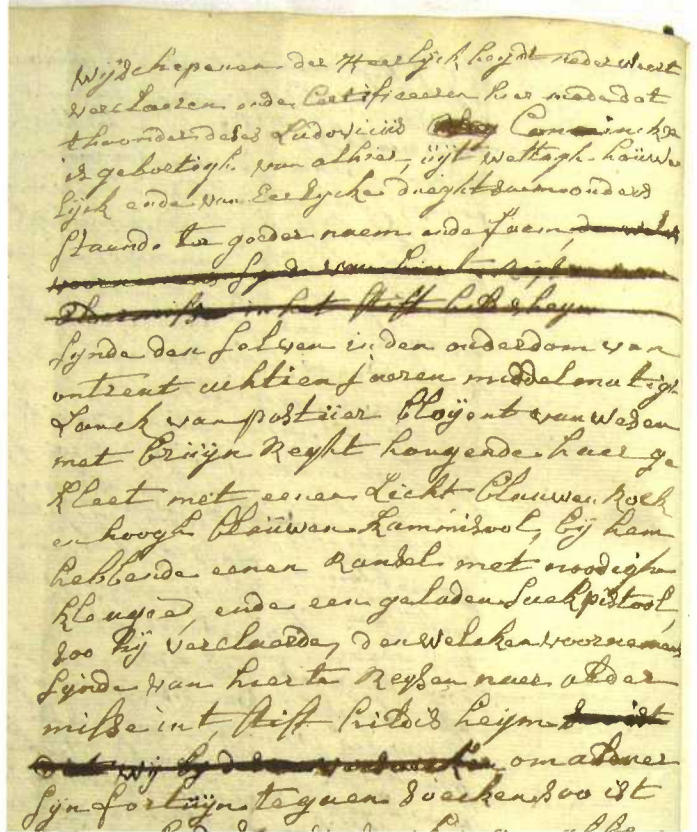
1. Catharina Conincks, ged. Nederweert 13 febr. 1753 {peetouders: Henricus Eckers, Helena Conincks}.
2. Wilhelmus Conincks, ged. Stramproy 7 febr. 1755 {peetouders: Joannes Vaessen namens Maes Cuijpers, Martina Eckers namens Maria Conincks}. Hij is het enige kind dat niet in Nederweert gedoopt werd. Daar zal het feit dat de moeder een Stramproyse was wel mee te maken hebben. Misschien moeten we de reden van deze bijzondere omstandigheid zoeken in het feit dat vader Mathias een ambulante handelsman was (waarover later meer). Zou, tijdens een van zijn reizen, zijn echtgenote misschien in het huis van haar moeder in Stramproy hebben verbleven en daar zijn bevallen van haar zoon?
3. Mathias Conincks, ged. Nederweert 31 dec. 1756(?) {peetouders: Joannes Gijssen, Cornelia Conincks}. Hoewel de doop is ingeschreven onder het jaar 1758 betreft het hier een latere inschrijving in een ander handschrift en waarschijnlijk in het verkeerde jaar aangezien bijna drie maanden eerder een ander kind van hetzelfde echtpaar werd gedoopt. Waarschijnlijk heeft de doop plaatsgevonden in 1756, want we kennen een rondreizende handelaar Matthis Coninckx die in 1776 verklaarde 20 jaar oud te zijn.⁶¹ We houden het op een verwisseling van 1758 en 1756, maar de reden van de postume inschrijving zal wel nooit duidelijk worden. Misschien heeft het te maken met het feit dat de vader rondreizend handelsman was.⁶²
4. Henricus Hudders alias Conincks, ged. Nederweert 12 okt. 1758 {peetouders: Andreas Hudders alias Conincks, Gudula Pelsers}.⁶³

5. Leonardus Conincks, ged. Nederweert 14 sept. 1761 {peetouders: Joannes Ghijsen, Cornelia Conincks}, jong overl. voor 6 nov. 1763.
6. Leonardus Conincks, ged. Nederweert 6 nov. 1763 {peetouders: Petrus Mevis, Helena Hendricks}.
7. Andreas Conincks, ged. Nederweert 26 mei 1766 {peetouders: Petrus Maes, Catharina Ceupers}.
8. Ludovicus Conincks, ged. Nederweert 16 mei 1769 {peetouders: Petrus Berits, Maria Jonckers}, overl. aldaar (in zijn woonhuis te Staat) 30 mei 1838; tr. Nederweert 10 fructidor IX (18 juni 1801) **Mathiola Linnens**, ged. Nederweert 2 nov. 1765 {peetouders: Judocus Lenners, Maria Govers}, overl. aldaar (Staat) 18 maart 1841, dochter van Henricus Linnens en Joanna Adriaens.

Loedevickus Kuenickx

Handtekening van zevende zoon en koperteut Louis Coninckx (1769-1838). Hij spelde zijn naam eigenhandig als Loedevickus Kuenickx, bij de geboorte van zijn dochter Elisabeth in 1801 (burgerlijke stand).

Ludovicus was het achtste kind en de zevende zoon. Net zoals zijn vader en broer werd hij actief in de handel, zeer waarschijnlijk was ook hij een koperteut. Op 18-jarige leeftijd kreeg hij in 1788 een paspoort uitgereikt voor een reis naar Hildesheim in Noord-Duitsland. Uit dat paspoort kennen we zijn



Paspoort (deel van minuutexemplaar) voor de 18-jarige Ludovicus Coninckx, voor een reis naar Aldermisse bij Hildesheim. RHCL Schepenbank Nederweert 01.008 inv. nr. 90.



Twintigste eeuw

Twee voorbeelden uit de vorige eeuw laten zien dat de vernoemingstraditie van de zevende zoon nog tot in recente tijden heeft bestaan. Een van de laatst bekende Nederweertse zevende zonen was Ludovicus Hubertus Vossen (1906-1995). Zijn bijnaam was *Joeëste Lewi-j*. Hij kwam uit een gezin van maar liefst 16 kinderen van één vader en moeder. Ludovicus was de vierde zoon en het zevende kind van Peter Martinus Vossen en Cato Knapen uit Nederweert-Boeket. Strikt genomen was hij dus geen zevende zoon maar een zevende kind.

In de persoon van Gerardus Aloysius Josephus (Sjra) Kessels (1924-2006), zoon van Joannes Hubertus Kessels en Wilhelmina Josephina Trines, menen we een echo van de vernoemingstraditie te herkennen. Aloysius is taalkundig verwant aan Louis/Ludovicus en ook de betrokken persoon was de zevende zoon uit een gezin van elf kinderen.



Ludovicus Hubertus Vossen (1906-1995), bijgenaamd Joeëste Lewi-j. Zevende kind uit een gezin van 16 kinderen. Foto uit 1979, collectie fam. Vossen.

persoonsbeschrijving: hij was middelmatig lang van postuur, had een blozend gezicht en bruin sluijk haar. Hij ging gekleed in een blauwe rock en felblauw gekleurde kamizool. Bij zich droeg hij een ransel met reservekleding en een geladen zakpistool completeerde zijn uitrusting. Bij de geboorte van zijn dochter Elisabeth in 1802 staat Ludovicus te boek als journalist, dus als dagloner.

Het echtpaar Conincks-Linners woonde in de buurtschap Staat en had kinderen. Het bevolkingsregister van 1815 vermeldt Lauwies Koninkx, van beroep boer, met zijn vrouw Matia Linders en de minderjarige kinderen Liesabet, Maria en

Maties.⁶⁴ In 1830 was alleen dochter Elisabeth inwonend bij het bejaarde echtpaar.⁶⁵

Vader Matthaeus Coninckx is identiek met Mathijs (Tieske) Coninckx die op 28 juni 1784 een paspoort kreeg uitgereikt voor een reis naar Hannover. Hij verklaarde toen 56 jaar oud te zijn, dus was hij geboren omstreeks 1728. Zijn reisdoel betekent hoogstwaarschijnlijk dat hij koperteut of koperhandelaar van beroep was. Er bestaan talrijke overleveringen over deze koperteut Mathijs Coninckx, en zelfs (en dat mag zeer uitzonderlijk genoemd worden) is een groot aantal van zijn persoonlijke bezittingen bewaard gebleven. Zoals zijn reiskist met 'geheime' opberglaattjes, zilveren sporen, dito schoengespens en vestknopen. Ook zijn zonen Mathias en Ludovicus waren in de handel actief.⁶⁶

X. Louis Smeets (1810-1810)

Henricus Smeets, ged. Nederweert 1 sept. 1764, dagloner, landbouwer 1800-1828, overl. aldaar 22 juli 1845, zoon van Joannes Smeets en Catharina Vaessen; tr. Nederweert 3 jan. 1800
Petronella (Peeternel) **Theunissen** (alias Geurs, Geuns), ged. Deurne 29 juni 1766, landbouwster 1819-1828, overl. Nederweert (in de buurtschap Herstraat) 30 juni 1841, dochter van Godefridus Teunissen en Maria van der Zanden.

Uit dit huwelijk:

1. Marie Catherine Smeets, geb. Nederweert (Herstraet) 24 floréal VIII (14 mei 1800), landbouwster 1819, overl. aldaar 30 april 1867; tr. Nederweert 1 okt. 1819 **Jan Theodorus Snijders**, geb. Weert 17 mei 1797, dienstknecht 1819, overl. Nederweert 28 maart 1846, zoon van Joannes Snijders en Joanna van Rijn.
2. Jean Smeets, geb. Nederweert 28 frimaire X (19 dec. 1801), landbouwer, overl. aldaar 13 febr. 1871; tr. Nederweert 3 juni 1834 **Maria Lenders** (alias Janssen), geb. Meijel 15 april 1797, dienstmeid te Ospel 1834, overl. Deurne gem. Deurne en Liessel 17 juni 1857 (als Janssen!), dochter van Antoon Leenders en Petronella Martens.
3. Jacobus Smeets, geb. Nederweert 29 frimaire XI (20 dec. 1802) om 8 uur 's morgens, tweeling met navolgende, overl. aldaar 18 nivôse XII (9 jan. 1804).
4. Godfroid Smeets, geb. Nederweert 29 frimaire XI (20 dec. 1802) om 9 uur 's morgens, tweeling met voorgaande, overl. aldaar 2 nivôse XI (23 dec. 1802).
5. Godefroid Smeets, geb. Nederweert 25 germinal XII (15 april 1804), overl. aldaar 26 maart 1809.
6. Jacobus Smeets, geb. Nederweert 27 jan 1806, landbouwer 1869, overl. aldaar (Strateris) 21 febr. 1869; tr. Nederweert 25 mei 1841 **Guillielmine Boonen**, geb. Nederweert 10 dec. 1811, overl. aldaar (Strateris) 17 maart 1857, dochter van Petrus Boonen en Joanna Maria Trouwen.
7. Geoffroid Smeets, geb. Nederweert (Herstraet) 20 juli 1808, overl. aldaar 26 maart 1809.
8. Louis Smeets, geb. Nederweert (Herstraet) 31 jan. 1810, overl. aldaar 10 febr. 1810.⁶⁷

Het betreft hier de zevende zoon uit een gezin van acht kinderen waaronder een meisje, dus een authentiek geval van zevende zoon. Indien Louis Smeets in leven was gebleven, dan



Het voorrecht van de pastoor

Het vernoemen van de zevende zoon naar Ludovicus is één van de speciale vernoemingstradities, maar zeker niet de enige. Uit de overlevering in Nederweert weten we dat in de 19e eeuw de naam van een nieuwbenoemde pastoor in een parochie, overging op de eerste dopeling van die pastoor.⁷⁰

Een mooi voorbeeld dat deze overlevering plausibel maakt is het volgende. Joannes Henricus Alexander Linsen werd geboren op 30 juni 1889 als zoon van Wilhelmus Linsen en Maria Elisabeth Perongs. Het gezin Linsen-Perongs kreeg acht kinderen, zeven jongens en een meisje. De naamgeving verliep overwegend traditioneel. De eerstgeboren zoon kreeg de voornamen van zijn vader, het eerste en enige meisje kreeg dezelfde voornamen als haar moeder. De zevende zoon kreeg niet wat te verwachten was, Ludovicus als voornaam maar ging Nicolaas heten. Dat was op zich ook weer niet vreemd, want hij werd geboren op 5 december van het jaar 1900.

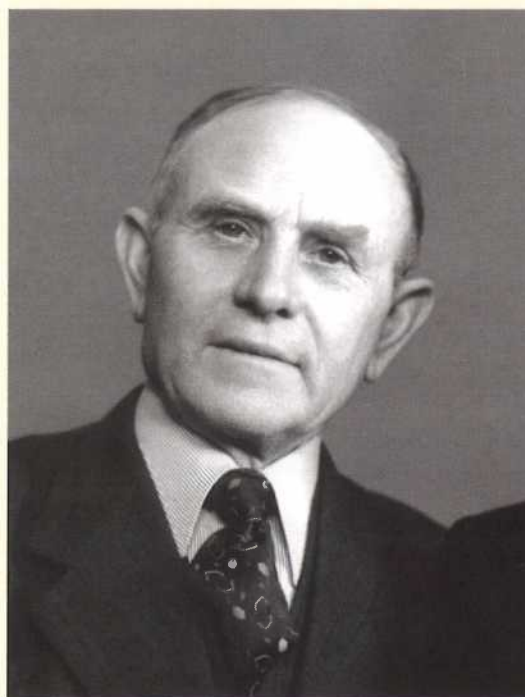
Maar hoe zat het nu met het kind Joannes Henricus Alexander? Nu is Alexander een zeer zeldzame voornaam in het Land van Weert. Maar klopt de verwijzing naar een nieuwe pastoor? Enig speurwerk levert het bevestigende antwoord. In de parochiekroniek van St. Lambertus vinden we namelijk aangetekend:

In mei 1889 werd de Zeer Eerw. Heer Leonardus Sevriens verplaatst als Pastoor-Deken naar Wijk-Maastricht. Den 4 juni 1889 werd ik, Alexander Hubertus Meuwissen benoemd tot pastoor te Nederweert en aldaar als dusdanig plechtig door den HoogEerwaarde Heer Kanunnik-Deken van Weert geïnstalleerd den 25 juni 1889. De nieuwe pastoor voegt er nog fijntjes aan toe 'terwijl mijn verzoek om te Roggel mogen verblijven onverhoord was gebleven', daarmee uiting gevend aan toch wel enige frustratie over de van hogerhand afgedwongen overplaatsing, niet ongebruikelijk in die tijd.⁷¹ We lezen dus dat pastoor Alexander Meuwissen op 25 juni 1889 in Nederweert werd geïnstalleerd. En ook in het doopboek van de parochie zien we bevestigd dat de eerste doophandeling van de nieuwe herder plaatsvond op 30 juni en het kind kreeg de namen Joannes Henricus Alexander....⁷²

Onderzoek in de Nederweertse doopregisters laat zien dat hiervan meerdere voorbeelden bestaan.

Pastoor Petrus W.H. Scheijven (1835-1846) heeft tijdens zijn pastoraat slechte éénmaal een doop verricht en wel op 3 september 1835 (doop van Petrus Breukers, zoon van Joseph Breukers en Wilhelmina van Moorsel).⁷³ Pastoor en dopeling droegen dus dezelfde voornaam, Petrus. Dat gold ook in een ander geval. Bij de aanvang van het pastoraat van Lambertus van de Winkel (1880-1889) doopte deze op 4 februari Lambertus Donckers, zoon van Joannes Donckers en Hendrina Verheijen.⁷⁴

Drie voorbeelden dus, die staven dat het overgeleverde verhaal over het voorrecht van de nieuwbenoemde pastoor op feiten berust.



Alex Linsen (1889-1977), vernoemd naar pastoor Alexander Meuwissen. Foto uit 1955.
Collectie Stichting Geschiedschrijving Nederweert.

had zijn vader gebruik kunnen maken van een nieuwe wet die Napoleon in 1805 had uitgevaardigd. Die hield in dat elke huisvader bij het bereiken van de zevende zoon, de meest geschikte van zijn jongens mocht voordragen voor gratis, door de staat te financieren onderwijs. Ook na het ontstaan van het Koninkrijk Nederland bleef de wet van kracht en hij werd pas in 1847 ingetrokken.⁶⁸

Zo Smeets al geweten heeft van deze mogelijkheid, is het er dus niet van gekomen.

Het gezin Smeets woonde aan de Heerweg. De boerderij van Smeets werd rond 1920 afgebroken.

Afkortingen:

APN: Archief Parochie Nederweert

ASN: Archief Schepenbank Nederweert (toegang 01.008)

DHO: Doop, Huwelijk en Overlijden

GAN: Gemeentearchief Nederweert

GAW: Gemeentearchief Weert

NA: Notarieel Archief

OA: Oud-Archief

Tenzij anders vermeld, verwijzen alle dopen, huwelijken en overlijdens naar de (kerkelijke DHO-registers van de) r.-k. Sint-Lambertusparochie te Nederweert.



Noten

- 1 Naar hem werd in 1949 in de Nederweerder dorpskern de Paulus Holtentraat vernoemd.
- 2 Heilige Tarasius, geb. circa 730 als zoon van een rechter, patriarch van Constantinopel van 784 tot 806, beriep het Concilie van Nikaia in 787, overl. 25 febr. 806, *Lexikon des Mittel Alters*, München 1997.
- 3 Het verhaal is gebaseerd op mondelinge overlevering in de familie Spierings te Weert/Nederweert en werd vastgelegd door Alfons Bruekers in diverse interviews. De in de overlevering genoemde feiten blijken allemaal historisch juist.
- 4 Er bestaat de nodige literatuur over dit naamgevingsfenomeen. Bijvoorbeeld: A.H. Hoeben, Zeldzame zaken rond de zevende zoon, in: *Gens Nostra* 39, maart 1984, 98-99; verder: P. van Enckevort, Vernoemen in Noord-Limburg (deel 1), in: *Overkwartier van Gelre* (3) nr. 2 mei 2001, 46 e.v. Van dezelfde auteur: Waarom heet het zevende kind in gezinnen hetzelfde, in (Frank Clevers en Hans Maaskant red.) *Wegwijs, meer dan 400 boeiende vragen en weetjes van en vóór nieuwsgierige mensen*, z.pl. 2002; tenslotte: H. van den Broek, Zevende zonen, in: *Alledaagse dingen* nr. 4 dec. 1998 / jan. 1999. Het meest uitgebreide overzichtsartikel is van de Deurnese arts H. van den Broek: De zevende zoon heette Louis. Een katholiek gebruik onder de grote rivieren, in: *Brabants Heem* 53, 2004, 25-35.
- 5 Hoeben, op.cit. Het gebruik is ook gesignaleerd in de Nederweerder buurgemeenten Asten en Meijel.
- 6 Schriftelijke mededeling van Frits Knapen, Nederweert, d.d. 16 jan. 2009.
- 7 GAN inv.nr.1572, Nationale Militie 1818.
- 8 P.J. Margry en C.M.A Caspers, *Bedevoertplaatsen in Nederland*, Amsterdam 2000, lemma Laar/St. Markoen.
- 9 DHO Sint-Martinusparochie Weert. Hoewel de aantekening *filius septimus* duidelijke taal spreekt, kon de gezinssamenstelling niet onomstotelijk gereconstrueerd worden. Er lijkt één zoon te ontbreken in het rijtje Petrus (1686), Christianus (1687), Joannes (1689), Nicolaus (1692), Wolterus (1695) en Ludovicus (1696). Dit verdient nader onderzoek.
- 10 A. Staals-Jacobi, De voornaam "Louis", in: *Aa-kroniek* 21, nr. 1 maart 2002, 36-37.
- 11 Oudere doopregisters dan die van 1691 zijn voor Leveroy niet bewaard gebleven. Voor 1620 werden de dopelingen in het Nederweerder deel van Leveroy geadministreerd binnen de r.-k. Sint Lambertusparochie van Nederweert. Deze inschrijvingen zijn vanaf 1569 bewaard gebleven.
- 12 Het betrof hier op 8 dec. 1771 Ludovicus Pellemans, zoon van Petrus en van Maria Bennenbroek. Petrus Pellemans huwde op 11 aug. 1761 {get. Franciscus Snijders, Johanna Bijnen} te Someren r.-k. met Maria Bennenbroek, ged. Someren 12 aug. 1732 als dochter van Johannes B. en van Maria Hoefnagels. Het tweede Leveroyse geval betrof op 11 jan. 1774 Ludovicus Pellemans, zoon van Joannes P. en Anna Meulen en geboren als oudste kind in dit gezin.
- 13 Joost Welten, *In dienst voor Napoleons Europese droom. De verstoring van de plattelandssamenleving in Weert*, Leuven 2007.
- 14 GAN registers van de burgerlijke stand.
- 15 Namelijk Ludovicus Cluijskens (1755-1797).
- 16 Van den Broek, op. cit., 31.
- 17 Over de resultaten van het onderzoek hiernaar is een artikel door deze auteur in voorbereiding.
- 18 Van den Broek, op. cit., 32.
- 19 Helaas beginnen de oudste doopregisters van Vlierden pas in 1681, zodat de doop van Arnoldus Verrijt niet nader aangeduid kon worden. Uit het patronimicum blijkt echter dat hij een zoon was van Jan en een kleinzoon van Andries.
- 20 Bij het huwelijk in Asten staat aangetekend dat de bruid een jongedochter van 24 jaar uit Nederweert was. Die leeftijd moet een vergissing zijn: zij was toen reeds 28 jaar oud. Bij de bruidegom staat dat hij 20 jaar oud was; mogelijk dat ook deze leeftijd niet juist was.
We mogen er echter wel van uit gaan dat de bruid ouder was dan de bruidegom.
- 21 Het bestaan van deze verder onbekende zoon, het eerste kind, leiden we af uit het feit dat bij de doop van het zevende kind werd aangetekend dat het een *filius septimus* betrof. Ook het tijdschaat tussen huwelijksdatum en geboorte van het tweede kind versterkt deze aanname. Het zou kunnen dat dit kind elders is geboren, maar dan in elk geval niet in het dorp van herkomst van de vader, Vlierden. In de r.-k. doopregisters van Asten (waar Vlierden onder ressorteerde) komt het kind niet voor.
- 22 Huwelijk van 28 okt. 1744 te Nederweert.
- 23 Hij treedt, overigens met zijn aanstaande echtgenote, op 7 april 1691 op als peter bij de doop van een dochter van zijn zus Elisabeth Verrijt. Alleen bij zijn eega wordt expliciet vermeld dat zij uit Nederweert kwam, bij hemzelf staat geen toevoeging. Streekarchief Peelland, DHO Asten nr. 3 fol. 44vs.
- 24 Hieromtrent is overigens iets vreemds te melden. Uit andere attestaties blijkt dat Arnoldus Verrijt in oktober 1717 nog rechtshandelingen verrichtte en in 1720 ziek te bed lag. In het begraafboek van de Nederweerder Sint-Lambertusparochie staat echter vermeld dat op 1 maart 1717 begraven werd zekere Arnoldus Janssen uit Vlierden. Gezien de datering moet dit wel om een naamgenoot uit hetzelfde dorp gaan. Onmogelijk is het niet, maar de kans op zo'n coincidentie is wel uiterst klein. Al met al een onbevredigende uitleg dus.
- 25 GAW APN inv.nr. 2, goedenisboek pastorie.
- 26 De identificatie volgt uit het feit dat de zus van Henricus, Aegidia Hoeben (geb. 1670) als meter van een der kinderen optreedt.
- 27 Ontleend aan: G.M.F. Knapen, Kwartierstaat Knapen, in: *Limburgs Tijdschrift voor Genealogie* (LTG) 28, 2000 nr. 1-4. De auteur noemt nog een negende kind, Windelina Knapen, maar haar geboorte noch overlijden (te Nederweert op 20 maart 1763) werden teruggevonden in de originele registers.
- 28 De vader heet hier Franciscus!
- 29 Volgens het huwelijksregister van de Weerder Sint-Martinusparochie was Maria Spoormaeckers een Nederweertse. De discrepantie kan voortvloeien uit het feit dat de gemeentegrenzen en parochiegrenzen tussen Weert en Nederweert niet identiek waren, hetgeen voor bewoners uit het grensgebied wel eens tweeslachtige situaties gaf. Of dat ook hier het geval is, werd niet nader onderzocht.
- 30 In het huwelijkscontract van 22 april 1762 wordt zij Maria Coumans genoemd en is zij 46 jaar oud. Haar geboortedatum kon niet worden gevonden, ofschoon haar familienaam Nederweerder origine doet vermoeden.
- 31 Vriendelijke mededeling Frits Knapen, Nederweert. De huwelijksvoorwaarden werden afgesloten voor notaris Van Sittaert in Nederweert, RHCL, NA inv.nr. 3409, 22 april 1762.



- 32 RHCL, ASN inv.nr. 52, los bijvoegsel in het boenderboek van 1728 d.d. 20 mei 1753.
- 33 GAN OA inv.nr. 32, boenderboek 1773, fol. 131.
- 34 RHCL NA inv.nr. 3411, 14 jan. 1774. Het goed was 5 bunder groot.
- 35 Zie hiervoor onder andere: G.M.F. Knapen, Honkvaste bewoners: de familie Knapen, in: Nederweerts Verleden, rubriek van de Heemkundevereniging Nederweert, afl. 69 in: *Weekblad voor Nederweert*.
- 36 De resultaten van een verkenning van dit thema zullen in een apart artikel worden gepubliceerd.
- 37 Dit echtpaar is niet te verwarren met naamgenoot Mathias Kusters, overl. Nederweert 9 maart 1783, boer in Strateris; tr. Nederweert 3 febr. 1728 Maria Kreijelmans alias Trouwen. Uit dit huwelijk werden tussen 1729 en 1740 zes kinderen geboren.
- 38 De enige vermelding van die naamversie komt voor in de overlijdensakte van een dochter in 1807.
- 39 Zoals vermeld bij de doop van zoon Petrus Cluijskens op 15 febr. 1753.
- 40 De Berlaarnaren spreken de naam van hun dorp in het dialect uit als Balder.
- 41 Volgens het bevolkingsregister van 1796 was zij een jaar ouder dan haar man, dus van 1748. Dat is dus een vergissing.
- 42 RHCL Frans Archief inv.nr. 1061, bevolkingslijst ca. 1796. Hierin worden wel de kinderen Pierre (16 jaar), Jacques (14½ jaar) en Anne Marie (13 jaar) genoemd, maar niet Jan. Vermoedelijk was hij toen reeds uithuizig.
- 43 P. Verheijen, *Immigratie van schaapherders uit Nederlands-Limburg en Noord-Brabant in het Waasland (18e en 19e eeuw)*, Beveren 1997, 54.
- 44 E. Haanen, Nederweert in het revolutiejaar 1848. Liever 'Duitsch' dan 'Hollandsch', in: A. Bruekers (red.) *Nederweerts Verleden, Mensen Macht en Middelen*, Nederweert 1996, 31-48.
- 45 GAN Origineel Aanwijzende Tafel (OAT) sectie B nr. 459 (schuur) en 456 (waterpoel).
- 46 N. Bos, Lijst van Nederlands-Limburgers (1839-45) die kozen voor de Belgische nationaliteit, in: *LTG* 19, 1991.
- 47 Verheijen, op.cit.
- 48 GAN OA inv.nr. 43, stukken waarvan het verband met het archief niet duidelijk is, 4 juni 1782.
- 49 GAN OA inv.nr. 60, diverse oude bescheiden. *Nieuw geïnventeerde koopmans comptoir- en schrijfalmanach ... 1781 ... Amsterdam*. Uit diverse potloodaantekeningen valt te herleiden dat de almanak eigendom was van Henricus Trouwen en/of *Mattya Kluskens* (✉) *Wulhelmus Trouwen*.
- 50 GAN OAT sectie K nr. 486 (ten westen van de weg Roeven, richting A2). Momenteel staat daar geen pand meer.
- 51 De identificatie volgt uit de vermelding van peetouders bij de kinderen uit het tweede huwelijk.
- 52 GAN OA inv.nr. 32, boenderboek 1773, fol. 100.
- 53 Ibidem.
- 54 RHCL, ASN inv.nr. 90 paspoortenregister.
- 55 De Vlaamse gegevens zijn ontleend aan Verheyen, *Immigratie van schaapherders*. Verheyen noemt Cornelius en Wilhelmus Brangers halfbroers, maar dat is ten onrechte. Het misverstand is ontstaan door de aliasnaam Peters van hun moeder.
- 56 RHCL, ASN inv.nr. 92, borgbrief 9 juli 1789.
- 57 De identificatie volgt uit het feit dat de broers Wilhelmus (1733) en Jacobus (1730) optreden als peter van de kinderen uit dit huwelijk en uit het patronymicum Henricus.
- 58 De identificatie volgt uit de vermeldingen van Joanna Vaes en Mathiola (Mathia) Vaes als meters bij de dopen van de kinderen. In haar akte van overlijden is zij echter 93 jaar oud en is dochter van Gerard Loijen en Elisabeth Rijnders.
- 59 Een eventueel huwelijk werd niet gevonden, ook niet na 1797. In het bevolkingsregister van 1796 komt hij overigens ook niet voor.
- 60 De plaats van herkomst volgt uit de vermelding bij de doop van een kind op 12 oktober 1758.
- 61 RHCL, ASN inv.nr. 90 paspoortenregister, dd. 26 maart 1776.
- 62 Mathias Conincks huwde op 10 aug. 1814 Joanna Maria Teunissen. Van de bruidegom wordt vermeld dat hij 56 jaar oud is, dus geboren in 1758. Dit is verklaarbaar, omdat de ambtenaar van de burgerlijke stand zich gebaseerd zal hebben op de inschrijving in het doopregister, die hem ter beschikking stond.
- 63 Vader: Mathias Hudders alias Conincks, moeder Elizabetha Hendricks *ex Stramproy*.
- 64 GAN inv.nr. 1054, bevolkingsregister 1815, 11.
- 65 GAN bevolkingsregister 1830, 62.
- 66 RHCL, ASN inv.nr. 90 paspoortenregister. Verder mondelinge overlevering in zijn nageslacht, dat tevens zijn gebruiksvorwerpen koestert.
- 67 Niet te verwarren met Ludovicus Smits, geb. Herentals (B) 5 okt. 1821, overl. Nederweert 5 okt. 1872, zoon van Joannes Smits en Maria Catharina Beijes. Hij was sluiswachter van beroep en werd op 9 april 1857 genaturaliseerd tot Nederlander; GAN OA inv.nr. 801.
- 68 Van den Broek, op.cit., 25-35.
- 69 Doopboek Sint-Lambertusparochie Nederweert, inschrijving van 25 maart 1740. Controle in de doopboeken van Weert en Stramproy wees uit dat daar in dezelfde periode geen sprake was van een atypische verdeling.
- 70 Met dank aan Frits Knapen die mij attendeerde op dit bijzonder geval van naamgeving. Schriftelijke mededeling van 16 jan. 2009.
- 71 GAW, APN aanwinsten inv. nr. 1: Liber Memorialis.
- 72 Ibidem, inv.nr. 24, doop van 30 juni 1889.
- 73 Ibidem, inv.nr. 21, doop van 3 sept. 1835. Het is de enige doop van pastoor Scheijven.
- 74 Ibidem inv.nr. 23, doop van 4 febr. 1880. Het is de enige doop van pastoor van de Winkel, normaliter werd het doopsel verleend door een van de kapelaans.
- 75 Marculphus Heijer ofm, De vereering van St. Marcoen in de Zuidelijke Nederlanden, in: *Publications de la Société Historique en Archéologique dans le Limbourg* 63, 1927, 292-320; Margry, op.cit., lemma Hunsel.

Dankwoord:

De illustrering van dit artikel kwam tot stand met medewerking van Jan H. Hanssen, Jan Vaes, Jos Vossen, Mathieu Vossen, Wil Schlenger, John van Cauteren, Pascal Kneepkens en de Stichting Geschiedschrijving Nederweert.



Heraldiek

RÉGIS DE LA HAYE

Rouwborden

in de kruisgang van de Onze Lieve Vrouwekerk van Maastricht

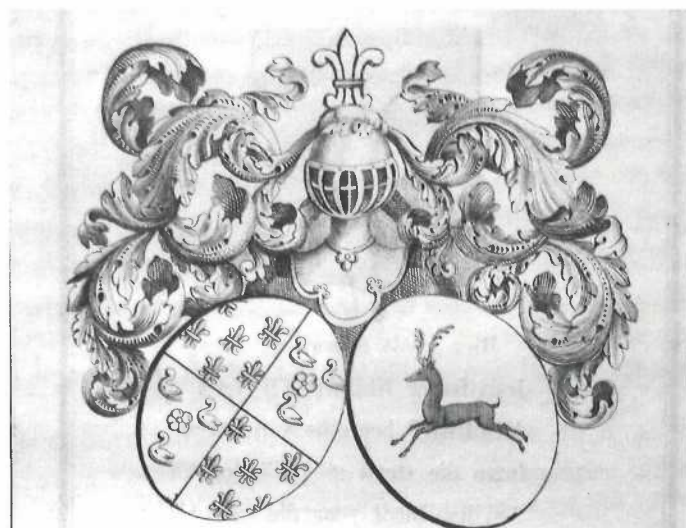
Deel 2

In het vorige nummer van het Limburgs Tijdschrift voor Genealogie verscheen het eerste deel van een serie over rouwborden in de Onze Lieve Vrouwekerk van Maastricht. Deze rouwborden hingen oorspronkelijk in de Sint-Nicolaaskerk, voordat deze in 1838 werd gesloopt. De Nicolaaskerk was een 14e eeuwse gotische kerk die stond naast de Onze Lieve Vrouwekerk, op de hoek van het plein en de Plankstraat, waar nu Hotel Derlon is. In dit nummer aandacht voor de volgende vier rouwborden.

Maria Verheyen werd op 15 mei 1599 gedoopt te Maastricht in de Sint Matthijsskerk, als dochter van Derk (Dirk, Theodoor) Verheyen, secretaris van de hoge justitie te Maastricht, en diens tweede echtgenote Maria Wijnants. Zij werd op de dag van haar

overlijden begraven in de Sint Nicolaaskerk bij haar eerste man Henricus Selis. Op 18 maart 1621 was zij bij de Minderbroeders te Maastricht getrouwd met Hendrik Pietersz Selis (Selys, Cielis), die vóór 1624 overleed. In 1625 hertrouwde zij met Erasmus (Raes) Proenen (Pruenen) alias Driessens, schepen van Maastricht, zoon van Reinier Proenen en van Johanna Surlet de Chockier, begraven in de Sint Jacobkerk te Maastricht voor of in 1634.¹ Haar eerste huwelijk bracht een jong overleden kind voort² en uit het tweede huwelijk sproten zeven kinderen, bijna allen gedoopt in de Nicolaaskerk onder de naam Driessens. Alleen zoon Johannes werd gedoopt onder de naam Proenen, de naam die dan ook overgaat op zijn kinderen.

Eversen vermeldt een verklaring van het Brabants Gerecht van 7 december 1687 waarin wordt gesteld dat deze familie [de familie Verheyen] is eene van de oudste en de notabelste der stad; dat zij altijd van haar inkomsten geleefd heeft, zonder ooit handel te hebben gedreven en dat zij altijd een wapen gevoerd hebben, hetwelk zich nog op verschillende vensters in de kerken bevindt.³ Ook de



D. O. M.

Hier lijdt begraven jousfrouw
AGNES ADRIANA PROENEN
ende jousfrouw ELISABETH
EMERENTIANE PROENEN
die sterft den 12 Augustus 1765
begijne van dit begijnhof ende
dochters van wijlen den
cerenfesten heer JOANNES
BAPTISTA PROENEN
schepen der stadt Maestricht
ende Mevrouw MARIA GERTRUDE
STAS sijne huysvrouwe (1).



Wapen van Reinier Proenen, kanunnik van de Onze Lieve Vrouw, op zijn grafzerk in de Rochuskapel van de Onze Lieve Vrouwebasiliek.

5. Rouwbord voor Maria Verheyen.



Opschrift op het rouwbord:
OB. / 16 / 61 / 20 / SEPT,
overleden op 20 september 1661.

familie Proenen is een zeer oud Maastrichts magistraatsgeslacht, waarvan al vanaf het begin van de vijftiende eeuw meerdere schepenzegels bekend zijn.⁴

Het op het rouwbord afgebeelde wapen is een combinatie van de wapens Proenen en Verheijen, en moet als volgt worden beschreven: gedeeld, A. gevierendeeld I en IV van goud bezaaid met lelies van sabel, II en III van goud met drie merletten van sabel, geplaatst 2 en 1, met in het hart een roos van keel (Proenen); B. in goud een zwarte dwarsbalk, vergezeld van boven van drie schuinrechts hellende klophamers van sabel, van beneden van drie blauwe groengesteelde bloempjes aan een stengel (Verheijen).

In de absis van de Rochuskapel aan het zuid-transept van de Onze Lieve Vrouwekerk bevindt zich de grafzerk van Reinier Proenen, kanunnik van de Onze Lieve Vrouw, licentiaat in de theologie, overleden op 7 november 1672, met het wapen

Proenen: van goud, met 3 merletten (2 en 1) van sabel, vergezeld van een rode roos.⁵ De grafsteen werd gelegd door zijn achterneef en erfgenaam Renerus Proenen, die ook een chronogram aanbracht: *CrVX DoMInI saLVet nos* (= 1672, moge het kruis van de Heer ons verlossen). In de oostelijke kruisgang ligt een fragment van de grafzerk van Aert Proenen, roededragers van de Onze Lieve Vrouw, overleden in 1597, eveneens met het wapen Proenen.⁶

In zijn boek *Collection de tombes* beschrijft Léon de Herckenrode een grafzerk uit 1765 van twee beginnen in de kerk van het begijnhof in Sint-Truiden, de gezusters Agnes Adriana en Emerentiana Proenen, dochters van Joannes Baptista Proenen en Maria Gertrudis Stas. Op de zerk staan beide wapens Proenen en Stas naast elkaar afgebeeld.⁷ Het wapen Proenen is identiek aan het rechterdeel van het wapen van Maria Verheyen. Het wapen Stas is van goud met een springend hert van keel.

6. Rouwbord voor Francine Workoem genaamd van Haften.



Opschrift op het rouwbord:

OB. / 16 / 58 / 14-10BRIS,

overleden op 14 december 1658.

Randschrift: *Hyr licht begrauen joffrou
Fransynna / worcoem genaempt van
Haften.*

Francine, weduwe van luitenant Ottho van Haften, werd op de dag van haar overlijden begraven in de Sint-Nicolaaskerk. Op een al in de 19e eeuw verloren gegane grafzerk in de Nicolaaskerk stond als opschrift: *De wel edele geb. Maria van Worcum genaempt de Cock van Haften, die sterft 1 febr. 1640. Godefridus van Worcum sterfft 13 juni 1649. Francisca van Haften genaempt Worcum sterft 14 dec. 1658.*⁸

Het wapen is afgebeeld op een ruitvormig schild. Sinds de zeventiende eeuw werd voor vrouwen bij voorkeur een ovaal of een ruitvormig wapenschild gebruikt. Het wapen kan als volgt worden beschreven: gedeeld: A. doorsneden, 1. van goud, beladen met een barensteel van drie hangers van sabel (van Haften), 2. van keel, met drie palen van vair; B. van goud beladen met een dubbel gekanteelde dwarsbalk van keel.

Het hier afgebeelde wapen is van de Nederlandse adellijke familie Van Haften.⁹ Het rechterdeel (voor de toeschouwer links) is op het rouwbord weergegeven als een doorsnijding,

terwijl het deel van goud met de barensteel door het Nederland's Adelsboek wordt beschreven als een schildhoofd (dat normaliter slechts ongeveer een vierde van de hoogte van een schild beslaat). Wellicht heeft de schilder van het rouwbord om esthetische redenen het schildhoofd vergroot, vanwege de symmetrie van het geheel.

7. Rouwbord voor Joannes Baptista de Valzolio.



Opschrift op het rouwbord:
OB: / 16 / 76 / 20 / 7 BRIS,
overleden op 20 september 1676.

Joannes Baptista de Valzolio werd op de dag van zijn overlijden begraven in het koor van de Sint Nicolaaskerk.¹⁰ Volgens de genealogieën Valzolio was hij geboren te Leuven op 31 maart 1615, zoon van Hieronimo Valzolio (dit Van Seul) en van Margaritha van Cutsem (Coutessem).¹¹ Als *Lovaniensis (van Leuven)* was hij op 21 april 1646 in de Sinte Catherinakerk van Maastricht getrouwd met Maria (de) Adriani, weduwe van Francois Brunas en dochter van Adrian Adriani en Marie Bampst. Zij bracht de helft van de Tafel van Lening in bij haar tweede huwelijk. Hij hertrouwde in de Sint Nicolaaskerk van Maastricht op 5 september 1676 met Catharina Franssen, maar dit tweede huwelijk duurde niet lang, daar hij reeds na twee weken op 20 september overleed. Volgens zijn op 18 augustus 1676 samen met zijn echtgenote [!] Catharina Franssen opgestelde testament was hij op dat moment houder van de Tafel van Lening te Maastricht. Hij had op dat moment drie, niet met name genoemde, kinderen en hij wenste begraven te

worden in de Sint Nicolaaskerk op het koor voor het hoogaltaar *te versien met eenen sercksteen.*

Voor de beschrijving van het wapen Valzolio kan men niet vertrouwen op de heden ten dage nog zichtbare kleuren op het rouwbord. Het wapen moet als volgt worden beschreven: doorsneden, A. van azur met een leeuw van goud ten halve lijve uitkomende, B. geschaakt van goud en lazuur en goud in drie rijen, elk van drie vakken. Over de kleuren kan geen twijfel bestaan, omdat we er een mooie afbeelding van bezitten op een perkamenten genealogie van de familie Valzolio van 9 september 1682, waarop de oorspronkelijke kleuren nog goed behouden zijn. Op deze perkamenten genealogie staat ook het wapen van de echtgenote Maria Adriani: doorsneden, A. geschuinbalkt van rood en goud van zeven stukken, B. van goud.

Habets vermeldt een in de 19e eeuw al verdwenen grafzerk in de Nicolaaskerk van Carolus de Brienens J.U.L.,



heer van Geusselt, overleden op 11 februari 1700, en Maria Marguerita de Valzolio, overleden op 11 februari 1709, waarbij het wapen Van Brienens werd beschreven als een eenhoorn, het wapen Valzolio als een leeuw.¹²



Tekening van de wapens van Charles de Brienens en van zijn echtgenote Marie Marguerite de Valzolio op een perkamenten genealogie van de familie van Brienens, van 1731. Tekst onder de wapens: "Charles de Brienens ecuyer leur fils née et baptisé a S^{te} Gudule le 29 Xbre 1625 Docteur és Loix, Seigneur de Guesselt au País de falcoment, épousa Noble D^e Marie Marguerite de Valzolio fille de Jean Baptiste Ec. et de D^e Marie De Adriani gisent à S.^t Antoine a Maestricht".¹³

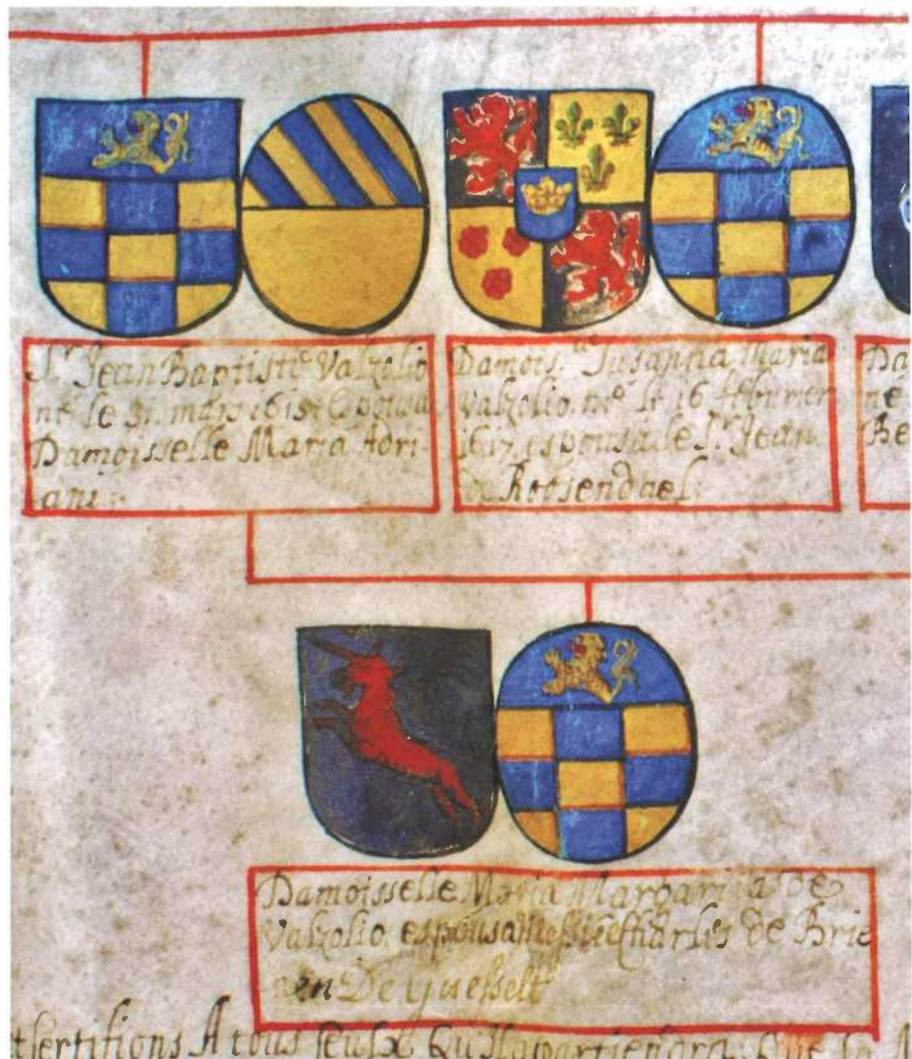
Tekening van de wapens van Jean Baptiste de Valzolio en van zijn vrouw Maria Adriani op een perkamenten genealogie van de familie Valzolio, van 9 september 1682. Tekst bij de wapens links boven: "S^t Jean Baptiste Valzolio ne le 31 mars 1615, épousa Damoiselle Maria Adriani". Tekst bij de wapens daaronder: "Damoiselle Maria Margarita de Valzolio épousa Messire Charles de Brienens de Guesselt".¹⁴

Noten

- 1 R.V., De familie Verheijen, in: *Limburgse Leeuw* 1, 1952-1953, 28-38; - *Nederland's Patriciaat* 35, 1949, 324-334.
- 2 RHCL, 09.001 Notariële Archieven (NA) inv.nr. 1149, d.d. 2 jan. 1625, akte van huwelijkse voorwaarden tussen Erasmus Driessens, zoon van wijlen Reynerus D. en Johanna Socquir, en Maria Verheijen, weduwe van Hendrick Ciellies (waarmee een reeds overl. kind), dochter van Dyrick V., secretaris van de hoge justitie van de stad Maastricht, en Marie Wijnants.
- 3 Jos. M.H. EVERSEN, *Alphabetische lijst der magistraatsleden van Maastricht* (RHCL/GAM, pro manuscripto).
- 4 J.L. MEULLENNERS, *De Antwerpsche bankier Erasmus Schetz en zijne geassocieerden Jan Vleming en Arnold Proenen in hunne betrekking tot Maastricht en Aken*, in: *Publications* 27, 1890, 318-320; Eversen, *Magistraatsleden Maastricht*.

- 5 E. VAN NISPEN TOT SEVENAER, *Maastrichtsche grafsteenen XI. De grafsteenen in de kerk en de kloosteromgang van de O.L. Vrouw*, in: *Publications*, 73, 1937, 280-281.
- 6 VAN NISPEN, *Grafsteenen*, 1938, 198-199, nr. 42.
- 7 LÉON DE HERCKENRODE, *Collection de tombes, épitaphes et blasons dans les églises et couvents de la Hesbaye*, Gent 1845, 52-53 (met een stamreeks Stas).
- 8 Jos. Habets, *Grafschriften in de kerken van Maastricht*, in: *Publications de la Societe Historique et Archeologique dans le Limbourg*, 16, 1879, 264, n° LVI, naar het handschrift van Pieter Alphonsus Lievinus graaf de Coloma (1707-1788), ook geciteerd door J. BELONJE, *Genealogische en heraldische gedenkwaardigheden in en uit de kerken der provincie Limburg*, in: *Publications*, 96-97, 1960-1961, 162.
- 9 *Nederland's Adelsboek* 84, 1994, 14-23.
- 10 RHCL, 21.210A, Archief Parochie Sint-Nicolaas Maastricht (APSN), mag.nr. 974, lijst van graven, p. 2; mag.nr. 1173, nr. 2, graf gemerkt I.
- 11 RHCL, 16.052, Familiearchief, inv.nr. 273.2; collectie handschriften RAL, cat.nr. 343 nr. 95; EUGÈNE VREULS, *Miscellanea over de familie Valzolio*, in: *Publications* 63, 1927, 367-375. Over de familie Adriani, zie RHCL/RAL, collectie handschriften, inv.nr. 343 nr. 1.
- 12 HABETS, *Grafschriften*, 270.
- 13 RHCL, 16.0157 Familiearchief Van Brienens, inv.nr. 141.
- 14 RHCL, 16.052, inv.nr. 273.2.

(wordt vervolgd)





Twee eeuwen nakomelingen van

Jan Holtacker

uit Horst 1600 - 1800

Deel 2

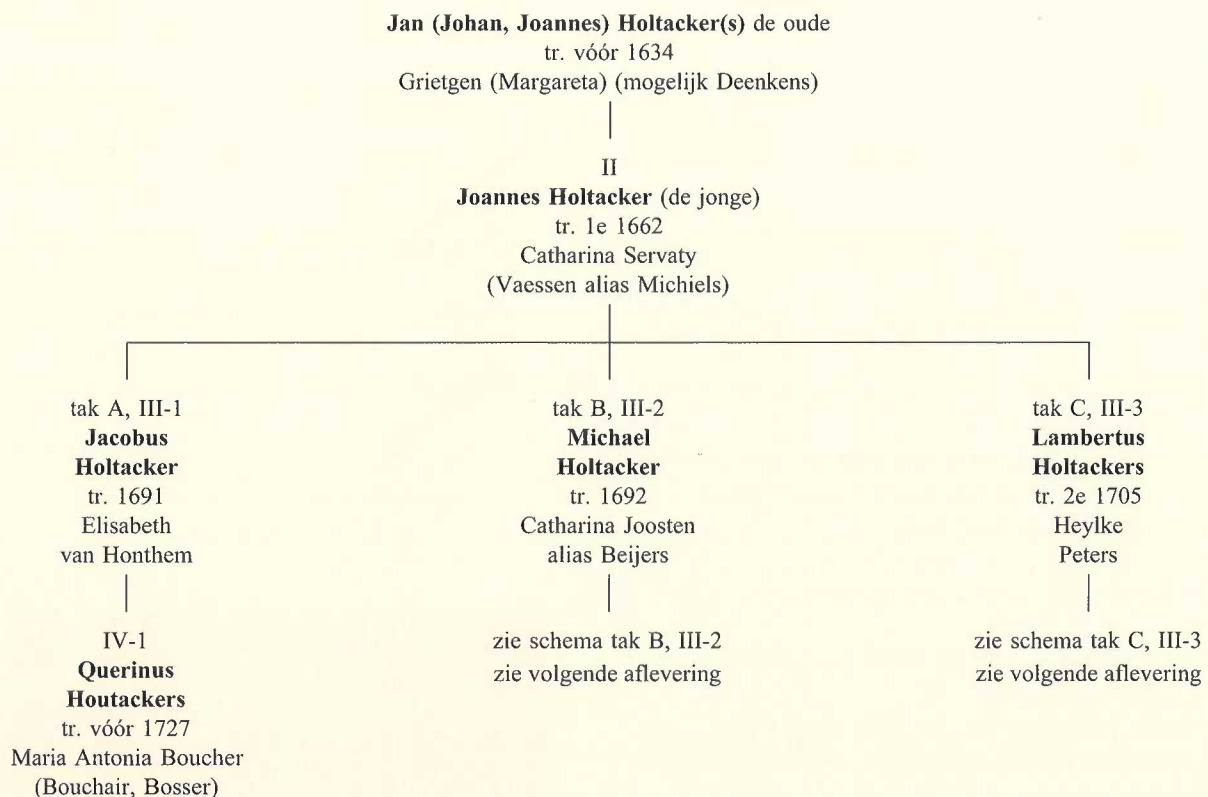
JAN H. HANSEN

In het vorige nummer zijn we gestart met ons verhaal over de herkomst van Jan Holtacker (circa 1600- circa 1671), schepen van de heerlijkheid Horst, koster en schoolmeester te Blerick. In laatstgenoemde functies werd Jan opgevolgd door zijn gelijknamige zoon gedurende een paar jaar. Zoon Jan verhuisde vervolgens rond het jaar 1675 van Blerick naar Baarlo en werd ook daar koster en schoolmeester tot aan zijn dood in 1697. Waarschijnlijk heeft al dit verhuizen er mede voor gezorgd dat de generaties na hem vaak niet de kost verdienden als landbouwer, zoals het merendeel van de dorpsbevolking, maar vooral als bouwvakker. Opvallend veel telgen uit zijn nageslacht waren metselaar of timmerman. In latere tijden keerden er weer een aantal terug naar de boeren-

stiel. In modernere tijden ontstond er natuurlijk een grotere diversiteit qua beroepen onder de nakomelingen, zoals kooplui, industriëlen, gemeentesecretarissen en burgemeesters.

Ook verspreidde het geslacht zich al snel buiten Baarlo en veranderde in sommige plaatsen de achternaam. Allereerst, we zagen het reeds in de vorige aflevering, kwam er een -s achter de naam Holtacker, ergo Holtackers.

De oudste zoon van Jan junior, Jacobus werd soldaat in het staatse leger en kwam in de garnizoensstad Maastricht terecht waar hij een gezin stichtte. Zijn tak zou echter al snel uitsterven.





Tak A Maastricht

III-1. **Jacobus Holtacker**, geb. Horst 26 april 1663, soldaat te Maastricht 1691-1695, op 10 nov. 1703 toegelaten en beëdigd als Brabants burger van de stad Maastricht en opgenomen in het metselaarsgilde,¹ metselaar, overl. na 9 mei 1706; tr. Maastricht (St.-Nic.) 2 jan. 1691 {get.: Joannes Bovie, Anna Bouchain} **Elisabeth van Honthem**, geb. circa 1666 (geschat), overl. Maastricht (St.-Nic.) 21 febr. 1718.

Op 9 mei 1706 verhuurt Estienne Jaemar zijn klein huis gelegen achter zijn groot huis in het Ridderstraatje aan *Jachob Holtacker* voor zes jaar en 62 gulden per jaar.²

Uit dit huwelijk:

1. Joanna Catharina Holtackers, ged. Maastricht (St.-Nic., Luikse nativiteit) 1 nov. 1691 {peetouders: Jacobus van Honthem, Elisabetha Anthen}.
2. Crispinus Holtacker, ged. Maastricht (St.-Nic., Luiks) 24 jan. 1693 {peetouders: Henricus Ferlinx, Anna Barbara Vos}.
3. Anna Elisabeth Houtackers, ged. Maastricht (St.-Nic., Luiks) 14 febr. 1694 {peetouders: Paulus Appeltants, Helena van Honthem}; tr. Wyck-Maastricht (St.-Mart.) 12 febr. 1725 {get.: Nicolaus Middeler, Maria Agnes van den Echen} **Joannes Conrardus van den Echen**.
4. Anna Maria Holtackers, ged. Maastricht (St.-Nic., Luiks) 6 nov. 1695 {peetouders: Jacobus van Honthem, Anna Maria Keutten}.
5. Margareta Houtackers, geb. circa 1697 (geschat), begr. Maastricht (St.-Nic.) 16 febr. 1701.
6. Joannes Hautackers, ged. Maastricht (St.-Cath., Luiks) 4 juni 1699 {peetouders: Jacobus van Honthem namens Arnoldus N., Catharina Partoens}.
7. Querinus Houtackers, ged. Maastricht (St.-Nic., Luiks) 22 okt. 1701 {peetouders: Henricus van Hieck, Maria Wouters}, **volgt IV-1**.

8. Ida Holtacker, ged. Maastricht (St.-Nic., Luiks) 16 juli 1703 {peetouders: Joannes van Hontem, Ida Haeghemans}, begr. aldaar 4 juli 1705.

IV-1. **Querinus Houtackers**, ged. Maastricht 22 okt. 1701; tr. voor 13 dec. 1726 **Maria Antonia Boucher** (**Bouchair, Bosser**).

Uit dit huwelijk o.a. (?):

1. Maria Elisabeth Houtacker, ged. Wyck-Maastricht (St.-Mart., Brab. nativiteit) 13 dec. 1726 {peetouders: Joannes Nooten, Maria Elisabeth Perpeet}, begr. Maastricht (St.-Nic.) 4 april 1729.
2. Simon Jacobus Houdacker, ged. Maastricht (St.-Nic., Brab.) 5 okt. 1730 {peetouders: Simon Feij, Catharina Martini}.
3. Maria Caecilia Houdack, ged.

Maastricht (St.-Nic., Brab.) 10 mei 1733 {peetouders: Hermanus Hermans, Maria Caecilia Bosser}.

Noten

1. P.J.H. UBACHS, *Nieuwe burgers van Maastricht 14e eeuw-1795*, Geleen 1993, blz. 182, met als bron: Brabants Hoog Gerecht 76.
2. Regionaal Historisch Centrum Limburg, 20.231 Notarieel Archief inv.nr. 1505, notaris Nicolaas Jekermans te Maastricht.

(wordt vervolgd)



BOEKHANDEL & ANTIQUARIAAT

BOOM

Neerstraat 31a, 6041 KA Roermond
tel. 0475 33 46 65
boomboekhandel@freeler.nl

Geopend:
woensdag t/m zaterdag 11-17 uur

Gespecialiseerd in nieuwe en antiquarische uitgaven over Limburgse geschiedenis, te vinden in ons Kwartaalblad Limburgensia.





Genetische Genealogie

De familie

Patelski

uit Heerlen, voordien uit Groot-Polen

A.S.M. (FUNS) PATELSKI

In het jaar 2007 initieerden Frans Plooi, Toon van Gestel en Leo Barjesteh van Waalwijk van Doorn het Project Genetische Genealogie in Nederland.¹ Ruim 350 mannen in Nederland, onder wie schrijver dezes, lieten middels het afnemen van wangslijm een DNA-profiel van het Y-chromosoom bepalen. Het DNA-onderzoek werd verricht onder leiding van prof. dr. Peter de Knijff van het Forensisch Instituut van het Leids Universitair Medisch Centrum. Van iedere deelnemer werd de haplogroep en het haplotype, bestaande uit 16 merkers, vastgesteld.² De resultaten van het onderzoek, met geïllustreerde stamreeksen van de deelnemers, zijn in 2008 gepubliceerd in het boek *Zonen van Adam in Nederland*.³

Maar ja, wat heb je genealogisch gezien aan zo'n uitslag? Je maakt deel uit van de grote groep mannen die tot de haplogroep J2 (M172) behoren. Dat doen ook mijn overleden leermeester Edmond Delhougne (1932-2013), de voornoemde genealoog en directeur van het Familiemuseum te Eijsden, en vele anderen. Ongeveer 3% van de Nederlanders behoort tot deze haplogroep die vooral voorkomt bij mannen die leven in het Midden-Oosten en in landen rondom de Middellandse Zee.

Wanneer het DNA-profiel van het Y-chromosoom van vader en zoon gelijk is, dan zouden alle nazaten in mannelijke lijn van mijn grootvader Ignatz Patelski hetzelfde of vrijwel hetzelfde profiel moeten hebben. De familienaam Patelski is dan biologisch gezien, voor wat betreft de nazaten in mannelijke lijn van mijn grootvader, gekoppeld aan een specifiek Y-chromosomaal DNA-profiel. Om dit te kunnen vaststellen moest minimaal het DNA-profiel van een andere nazaat in mannelijke lijn bekend zijn. Derhalve ben ik op zoek gegaan naar een geschikt familielid. Hij was gauw gevonden. Stefan, zoon van Fred, zoon van Anton, zoon van mijn grootvader Ignatz Patelski was genegen om mee te doen. Zouden onze DNA-profielen van het Y-chromosoom gelijk zijn dan moet mijn grootvader, c.q. zijn overgrootvader, overleden in 1936, eveneens dit profiel hebben gehad. Dit profiel is dan tevens kenmerkend voor alle Patelski's in Nederland, die immers allen mijn grootvader als stamvader hebben. En dat is genealogisch gezien toch wel weer interessant.

Verschillende DNA-profielen?

Echter, stel dat de uitslag is dat de twee DNA-profielen geheel verschillend zijn, waar wij gezien onze familiebanden niet van uitgaan? Dan weten wij nog niet het profiel van mijn grootvader c.q. zijn overgrootvader. Bovendien weten wij dan ook dat zeker één van ons beiden geen rechtstreekse nazaat is van Ignatz Patelski. De biologische afstammingslijn is zeker bij een van ons onderbroken. Het is theoretisch zelfs mogelijk dat wij beiden niet van hem afstammen. Dit laatste kan overigens ook het geval zijn wanneer wij beiden dezelfde uitslag hebben, alhoewel die kans wel heel erg klein zal zijn. Een uitslag van twee verschillende DNA-profielen kan heel gevoelig liggen, niet alleen bij de deelnemers maar ook bij de naaste familieleden die niet aan het onderzoek hebben meegedaan. Dit dient men vooraf goed te beseffen.

Wanneer het om al dan niet vermeende verwanten gaat met eenzelfde familienaam en een vermeende gemeenschappelijke voorvader die eeuwen terug leefde, waarbij men zelfs middels genealogisch onderzoek geen verwantschap in mannelijke lijn kan bewijzen, speelt dit privacyprobleem amper. Zie mijn onderzoek naar de twee families Pepels, beschreven in het vorige nummer.

Y-chromosomaal DNA-onderzoek is zelfs aan te bevelen bij een meer grootschalig genealogisch onderzoek naar een specifieke familienaam, zoals b.v. Hamers,⁴ Van Wersch,⁵ etc. Men heeft dan te maken met meerdere vermeende takken binnen een familie waarbij middels genealogisch onderzoek geen onderlinge verwantschap in mannelijke lijn is aangetoond. Zo bleken een mannelijk familielid van mijn vrouw (Heunen) en wijlen Jo Hoen (genealoog en voormalig hoofdredacteur van dit tijdschrift) verschillende DNA-profielen te hebben, terwijl zij volgens een gepubliceerde genealogie tot dezelfde familie behoorden.⁶ Wettelijk zou dat nog kunnen, maar biologisch gezien is dit onmogelijk.

Het DNA-profiel is identiek

Stefan Patelski deed mee aan de tweede ronde van het Project Genetische Genealogie in Nederland. De uitslag was geruststellend. Onze profielen bleken identiek. De haplogroep J2 (M172) en het haplotype voortkomende uit zestien onderzochte merkers (strings) zijn hetzelfde, waaruit men kan



Ignacy Patelski (1871-1936), stamvader van de Nederlandse tak van de familie Patelski. Op het dressoir is nog vaag een foto van zijn jong overleden dochter Maria Patelski (1900-1932) uit Amsterdam herkenbaar.

afleiden dat onze gemeenschappelijke voorvader Ignatz Patelski (1871-1936) vrijwel zeker ook haplogroep J2 (M172) en de onderzochte merkers van het haplo type moet hebben gehad. Dit geldt eveneens voor de andere mannen van de familie Patelski die in mannelijke lijn van hem afstammen.

Het DNA-Beneluxproject

Begin 2009 startte een grootschalig genetisch-genealogisch onderzoek in Vlaanderen en omstreken, georganiseerd door de Vereniging Familiekunde Vlaanderen en het Laboratorium Forensische Genetica en Moleculaire Archeologie van de Katholieke Universiteit Leuven (KUL). Middels een column in de Vlaamse Stam, het tweemaandelijks tijdschrift van de Vereniging Familiekunde Vlaanderen houdt dr. Maarten Larmuseau van de KUL, leider van het wetenschappelijk

onderzoek, ons op de hoogte van de laatste wetenschappelijke bevindingen binnen dit genetisch-genealogische project.⁷

Op zaterdag 28 april 2018 organiseerde de Vereniging Familiekunde Vlaanderen in Breda een studiedag Genetische Genealogie. Projectleider Marc van den Cloodt en dr. Maarten Larmuseau hielden voordrachten over het belang van genetische genealogie voor familiegeschiedenis, dit aan de hand van voorbeelden uit de praktijk. Tevens bestond de mogelijkheid om aan het lopende project DNA-Benelux mee te doen. Er kon meteen wangslin afgestaan worden van welke mogelijkheid door ruim tien mannen, onder wie schrijver dezes, gebruik werd gemaakt. Naast de hoofdhaplogroep vond een verdere verdieping van de subhaplogroepen plaats en werden 38 Y-STRs (merkers) van het haplo type geanalyseerd, 22 meer dan bij het onderzoek te Leiden.

Een half jaar later kreeg ik per e-mail de uitslag. De 16 merkers van het haplo type die te Leiden waren onderzocht waren gelukkig identiek aan het onderzoek verricht te Leuven. Het verder uitdiepen van de haplogroepen bracht ons naar de subhaplogroep J2a2a (Y-M92). Deze haplogroep is een afsplitsing van haplogroep J2a2 (Y-M67), die weer een afsplitsing is van haplogroep J2a (Y-M410), die weer een afsplitsing is van de binnen de familie Patelski reeds bekende haplogroep J2 (Y-M172). Haplogroep Y-M92 blijkt in Vlaanderen zeldzaam te zijn. Bij de overige deelnemers van het DNA-Benelux project is deze haplogroep niet eerder vastgesteld.

Op de besloten website <https://dna-benelux.eu/> (alleen voor deelnemers) bericht Marc Gabriels, webmaster van de DNA Projecten Familiekunde Vlaanderen, hierover dat haplogroep J2a2a* (M92), een subhaplogroep van J2a2, ongeveer 9.000 jaar geleden zou zijn ontstaan. Deze haplogroep komt vooral voor in Italië (5%), Turkije (4%) en de Balkan (3%) en vertoont ook een verspreiding in het Midden-Oosten (o.a. Iran en Irak), Pakistan en Noordwest India. Subhaplogroep J2a2a wordt ook aangetroffen bij Asjkenazische joden.

De familie Patelski

Zoals de naam al doet vermoeden stamt de familie uit Polen, en wel uit de streek gelegen tussen Kościan (Kosten), Gostyn en Leszno (Lissa) ten zuiden van Poznań (Posen) in de huidige provincie Wielkopolskie (Groot-Polen). Reeds einde 18e eeuw was de familie Patelski daar aantoonbaar gevestigd, maar de familie leefde er waarschijnlijk al veel eerder.

Stamvader van de Nederlandse tak is Ignacy (Ignatz, Ignatius) Patelski (1871-1936). Hij werd 19 januari 1871 geboren in het kerkdorp Wonieść (Woynitz) als zoon van de keuterboer en voerman Jan Patelski en Catharina Stefaniak. Als zelfstandige staat bestond Polen in die tijd niet. Het land was opgedeeld en werd bestuurd (bezet) door de grootmachten Pruisen, Oostenrijk en Rusland. Zoals zoveel Polen

Naast de haplogroep J2 (M172) zijn voor het haplo type (16 STRs) de volgende waarden vastgesteld:

DYS	DYS	DYS	DYS	DYS	DYS	DYS	DYS	DYS	DYS	DYS	DYS	DYS	DYS	DYS	DYS	GATA_H
19	389 I	389 II	390	391	392	393	385	438	439	437	448	456	458	635		
14	13	31	22	10	11	12	13,16	9	11	14	21	16	14	21		11



zocht hij een beter bestaan voor zichzelf en zijn gezin door te gaan werken in de steenkoolmijnen. Eerst in het Ruhrgebied te Baukau-Herne, Kreis Gelsenkirchen (1898), daarna te Holsterhausen gemeente Wanne-Eickel alwaar hij van 1900 tot 1910 woonde in de Industriestrasse 2. In 1910 vertrok hij naar Heerlen.

Ignacy Patelski trouwde in eerste huwelijk met Hedwig Adamczak en kort na haar overlijden met Stanisława Stasiak (Staszak). Uit beide huwelijken werden in totaal 18 kinderen geboren. Zie de stamreeks. Voor zover bekend zijn alle Patelski's in Nederland nazaten uit een van beide huwelijken.

In Heerlen werd de steenkoolmijn Oranje-Nassau I zijn nieuwe werkplek. Blijkens een inschrijving op 3 aug. 1910 in het bevolkingsregister van de gemeente Heerlen betrok hij met zijn tweede vrouw en kinderen een huis in de Wannestraat te Heerlerheide.¹⁰ Niet lang erna kreeg zijn gezin onderdak in de Kolonie te Heerlen, huisnummer 81. Op 14 dec. 1928 werd deze naam gewijzigd werd in Granaatstraat 2. Later werd het huis bewoond door het gezin van Antoon Patelski en Mien Seuren.

In het jaar 1910 richtten Ignacy Patelski en Tomas Wozniak in café De Zwaan, Geleenstraat 84 te Heerlen een Poolse vereniging op genaamd: *Towarzystwo Polsko Katolickie 'Jedność', pod opieką Swietego Wojciecha*, ofwel de R.K. Poolse Vereniging Eendracht onder bescherming van de H. Adelbertus. Deze succesvolle vereniging bestaat nog steeds en vierde in 2010 haar eeuwfeest. Het verenigingsgebouw staat tegenwoordig in Brunssum. De vereniging streeft naast integratie in Limburg ook het behoud van de Poolse identiteit na.¹¹

Tijdens de Eerste Wereldoorlog was Ignacy Patelski verplicht om in Duitse dienst te gaan. Zijn ouderlijk huis lag immers in het Poolse gebied dat door Pruisen was bezet. Hij ging met grote tegenzin. Nadat bleek dat Nederland buiten de oorlog kon blijven keerde hij na een verlofperiode niet meer terug. De desertie had wel tot gevolg dat direct contact met zijn ouders en de overige familieleden in het thuisland Wielkopolskie (Groot-Polen) vrijwel onmogelijk was.

Een jongere broer van mijn grootvader Michael Patelski (1876-1934) vestigde zich in 1921 als mijnwerker in Noord-Frankrijk. Hij trouwde op 5 oktober 1900 te Wonieść (Woynitz) Agnes Szafranska met wie hij zes kinderen kreeg. Michael is de stamvader van een Franse tak van de familie Patelski. De toen 29-jarige Ignacy Patelski, mijnwerker wonende te Sławie par. Wonieść, was bij het huwelijk aanwezig als zijn getuige.

Mijn grootouders wilden absoluut niet terugkeren naar het armoedige bestaan in Polen. Om er zeker van te zijn dat hun kinderen dat niet in hun hoofd zouden halen werd thuis onderling Duits gesproken. Pools was taboe. Alleen wanneer mijn grootouders onderling steggelden ging dat in het Pools. Hun kinderen leerden plat op straat en Nederlands op school. Het jongste kind, mijn tante Hettie (1929), kan er nog levendig over vertellen. Dat veranderde na de inval van de Duitsers tijdens de Tweede Wereldoorlog. Grootmoeder Stanisława Staszak, mijn grootvader was inmiddels overleden, wilde niet dat haar kinderen voor Duitsers werden gehouden. Zij mochten daarom in winkels, in de bus en andere openbare

Dr. Maarten Larmuseau geeft in zijn column *Verborgen in het DNA*, in de Vlaamse Stam, de volgende uitleg over Y-SNPs en Y-STRs. Voor alle duidelijkheid is zijn tekst letterlijk geciteerd.

Om een Y-chromosomale match tussen twee mannen te kunnen aanwijzen, is het essentieel om de verschillende mutaties en hun mutatiesnelheden bij het Y-chromosoom van nabij te bestuderen. Het Y-chromosoom wordt van vader op zoon doorgegeven, maar wanneer het hiervoor wordt gekopieerd, sluipt er soms foutjes in zodat zich mutaties voordoen. Deze mutaties leiden tot Y-chromosomale variatie die we kunnen gebruiken om aan genetische genealogie te doen. Er zijn verschillende types van Y-chromosomale variaties, waaronder voornamelijk de puntmutaties, de zogenaamde Y-SNPs, en de mutaties op basis van herhalingsmotieven, de zogenaamde Y-STRs.

De Y-SNP mutaties hebben een heel lage mutatiesnelheid (met een kans op mutatie van ongeveer 0,00000003 per generatie) en worden daarom verwacht individueel maar éénmaal in de evolutie van de mens voor te komen. De Y-SNPs definiëren hierom de evolutionaire lijnen of de zogenaamde haplogroepen. Alle tot nu toe in de wereld bekende haplogroepen zijn in een stamboom ingedeeld. Deze stamboom of fylogenie bestaat uit hoofd-haplogroepen en sub-haplogroepen en wordt continue aangevuld en verfijnd. Mannen die niet tot dezelfde sub-haplogroep behoren op het diepste niveau van de Y-chromosomale stamboom en dus geen identiek patroon van Y-SNPs vertonen, hebben ten vroegste een voorouder van enkele duizenden jaren geleden en kunnen dus geen gemeenschappelijke voorouder hebben op een genealogische tijdschaal.

Een Y-STR heeft in vergelijking met een Y-SNP een veel hogere mutatiesnelheid (met een kans op mutatie van 0,01-0,0001 per generatie). Door de hogere mutatiesnelheid zal er meer homoplasie voorkomen bij Y-STRs, dit is het verschijnsel waarbij twee individuen hetzelfde allel vertonen voor een Y-STR maar toch een andere afkomst hebben en waarbij dan het allel twee maal onafhankelijk van elkaar ontstaan is zodat het geen evolutionaire lijn kan definiëren. Een specifieke combinatie van een reeks Y-STRs wordt een haplotype genoemd. Door de hoge mutatiesnelheden van Y-STRs is het haplotype voornamelijk van nut om mannen en om families van elkaar te onderscheiden binnen de sub-haplogroepen. Zie verder het artikel in de Vlaamse Stam⁸ en het artikel van Bert van Laer⁹ in onze vorige aflevering.

ruimten absoluut geen Duits spreken. Nederlands werd de huiselijke voertaal.

Het hielp niet echt. De acht jongens werden opgeroepen voor de Arbeitseinsatz. Maar niemand wilde voor de nazi's werken. Zij doken alle acht onder. Ook mijn grootmoeder moest haar huis verlaten. Zij vond veiligheid bij haar dochter in Warnsveld. Het waren moeilijke tijden.¹²

Over Ignatz en zijn familie is veel meer te vertellen. Hij stierf op 13 oktober 1936 thuis in de Granaatstraat te Heerlen.



Compositiefoto van het jeugdige echtpaar Ignacy Patelski (1871-1936) - Stanisława Staszak (1885-1951), mijn grootouders en overgrootouders van Stefan, zoon van mijn neef Fred Patelski.

Tante Plonie Huntjens-Patelski vertelde mij tijdens een bezoek dat ik haar in 1991 in Heerlen bracht het volgende over zijn dood. Daags voor zijn overlijden verkeerde Ignatz nog in goede gezondheid. Het was kermiszonntag en 's avonds legde hij in het buurtcafé een kaartje. Bij thuiskomst vertelde hij aan zijn vrouw dat hij de volgende ochtend, zoals gebruikelijk op de maandagmorgen, de was zou gaan doen. 's Middags was hij voornemens een kar 'schlam' te gaan halen.

De volgende ochtend bleef hij echter in bed liggen. Hij stond later op maar kon niet op zijn benen blijven staan. Ook had hij iets aan de ogen. Dokter Daemen werd erbij gehaald, maar ging weer weg. Een uur later begon hij Poolse liederen te zingen. De dokter werd er opnieuw bijgehaald en in diens aanwezigheid vertrok hij al zingend naar de eeuwigheid. Waarschijnlijk had hij een hersenbloeding waardoor hij eerst blind werd en vervolgens stierf. Aldus het verhaal van tante Plonie.

Uitgebreide stamreeks Patelski

I. **Jan (Joannes) Patelski (Patatalski, Petelski)**, geb. omstreeks 1760 (geschat), bij zijn huwelijk vermeld als zijnde ongehuwd en boerenknecht *famulus juvenes*, woonde in het dorpje Kopaszewo (Grabenau, Kreis Kosten) parochie Krzywiń

(Kriewin, Kreis Kosten) zeker in de periode 1786-1802, later molenaar te Rogaczewo par. Wyskoć (1821), overl. na 1 april 1821; tr. Krzywiń 20 nov. 1786 **Francisca Lawnik**, geb. Krzywiń (dorp), ged. Krzywiń 30 sept. 1765, dochter van Franciscus Lawnik, cmetone, en Catharina (Franchowa).

II. **Joannes Nepomucenus (Jan) Patatalski (Patelski, Petelski)**, geb. Kopaszewo 15 mei 1799, ged. Krzywiń 18 mei 1799, werkman wonende te Pucółowo parochie Brodnica (1841), *komornik* te Parsko (1855), overl. Parsko (Gersdorf) par. Wonieść (Woynitz) 20 febr. 1856; tr. Turew (in de kapel) par. Wyskoć {Witkówki, Wyskotsch, Birkendorf} 21 okt. 1838 **Juliana Wałenciak (Wałęczakowa)**, geb. Rabiń (Rambin) 21 juni 1804, ged. Rabiń 24 juni 1804, overl. 'Oborzysk Gut' gem. Kawczyn (Weidenau) 11 dec. 1877, dochter van Jacobus Wałenciak, *Landwirt* te Rambin, en Agnes N.N.; bij haar huwelijk weduwe.

III. **Johannes (Jan) Patelski**, geb. Pucółowo par. Brodnica 24 mei 1841, ged. Brodnica 30 mei 1841, voerman (1868), keuterboer (1914), vocht als Pruisisch militair in de oorlog tussen Pruisen en Oostenrijk 1866 en in de oorlog tussen Frankrijk en Duitsland 1870-1871 waarvoor hij onderscheiden werd, woonde



achtereenvolgens te Pucołowo 1841-18 . . , Wonieść (Woynitz) 18 . . -1855, Parsko 1855-1856, Splawie 1856-1867, Wonieść 1867-1876 en wederom in Splawie alwaar hij een deel van een boerderij bewoonde en enkele morgen land bewerkte 1876-1914, overl. Splawie par. Wonieść gem. Stare Bojanowo 5 okt. 1914; tr. Wonieść 17 febr. 1867 **Catharina (Katarzyna) Stefaniak**, geb. Wonieść (Woynitz) 14 nov. 1845, overl. Splawie par. Wonieść gem. Stare Bojanowo 9 okt. 1923, dochter van Casimir Stefaniak en Magdalena Szofer (Szauffer).

IV. **Ignacy (Ignatius, Ignatz) Patelski**, geb. Wonieść (Woynitz) 19 jan. 1871, mijnwerker, later badknecht bij de steenkoolmijn Oranje-Nassau IV te Heerlen, begiftigd met een Poolse onderscheiding, overl. Heerlen (Granaatstraat 2) 13 okt. 1936; tr. 1e vóór 17 febr. 1898 **Hedwig Adamczak**, geb. Rackwitz, Saksen 8 okt. 1875, overl. Holsterhausen gem. Wanne-Eickel 30 aug. 1905, dochter van Stefan Adamczak en Rosalia Kuhnke; tr. 2e Wanne-Eickel 24 okt. 1905 **Stanislawa Stasiak (Staszak, Stasczak)**, geb. Kubalin par. Głuszyna (gelegen in de huidige gemeente Poznan) 12 nov. 1885, overl. Heerlen 25 juni 1951, dochter van Martinus Stasiak (Staszak), knecht en keuter te Kubalin, en Apollonia Płóciennik (Płociniczak) afkomstig uit Kórnik.

Uit het eerste huwelijk:

1. Jozef (Joep) Patelski, geb. Baukau-Herne 17 febr. 1898, mijnwerker Oranje-Nassau I, speelde trombone en was 25 jaar lid van het Harmonie-Orkest van de Oranje-Nassau mijnen (1939),¹³ overl. Heerlen 25 maart 1979; tr. Heerlen 2 sept. 1926 **Anna Maria Agnes Brouns**, geb. Stein 12 aug. 1901, overl. Heerlen 29 aug. 1986, dochter van Leo Hubertus Brouns, koster van de H. Pancratiuskerk te Heerlen, en Maria Catharina Cardijnaals. Uit dit huwelijk een dochter en

drie zonen met nageslacht, onder wie Chess Patelski en zijn zoon Max Patelski.

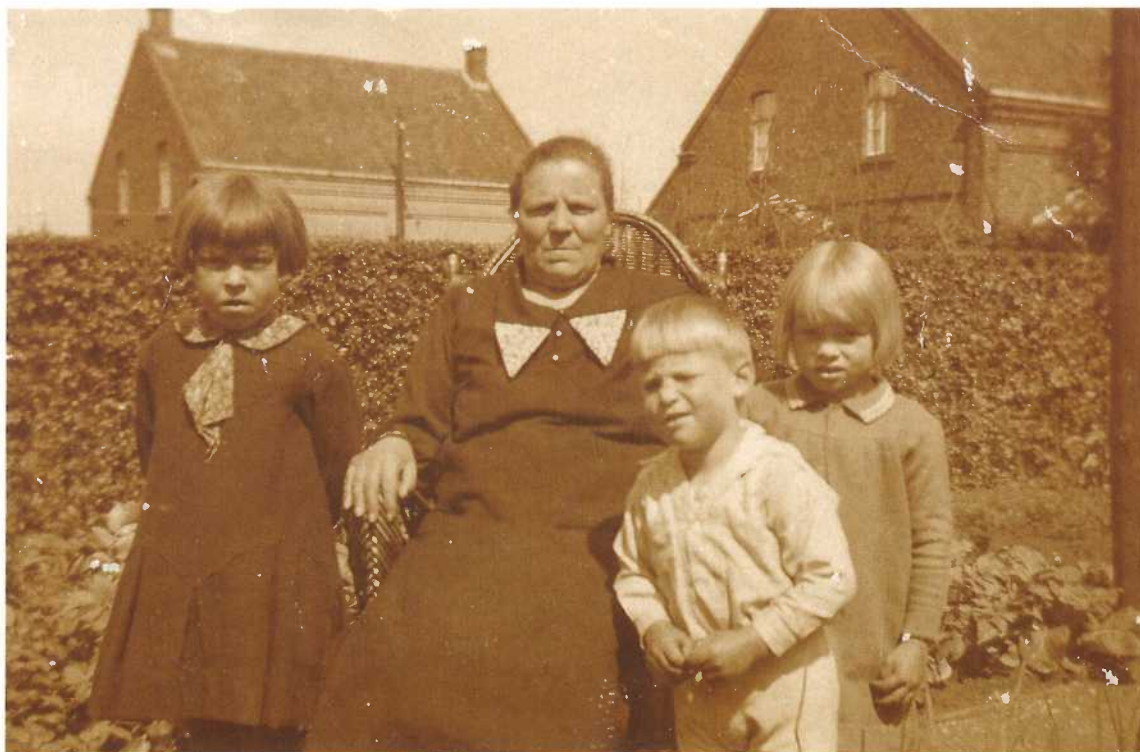
2. Maria Patelski, geb. Holsterhausen gem. Wanne-Eickel 10 jan. 1900, zij werd op 17 juni 1918 te Heerlen uitgeschreven naar Amsterdam, overl. Amsterdam 2 april 1932; tr. Amsterdam 17 jan. 1923 **Cornelis (Cor) Endstra**, geb. Amsterdam 26 april 1899, timmerman en smid, overl. ald. 25 okt. 1978, zoon van Ids Endstra, timmerman, en Maria Maaswinkel; hij hertr. Amsterdam 8 juni 1938 Wilhelmina Carolina Keepe. Uit dit huwelijk een zoon Cor Endstra met nageslacht.
3. Felix Patelski, geb. en ged. Holsterhausen gem. Wanne-Eickel 1 nov. 1901 {peetouders: Michael Wijnierala uit Holsterhausen, Maria Patelski uit Borning bij Castrop}, overl. ald. 7 febr. 1903.
4. Anna Patelski, geb. en ged. Holsterhausen gem. Wanne-Eickel 10 juli 1904 {peetouders: Anton Patelski, Agnes Patelski}, overl. Heerlerheide gem. Heerlen 14 mei 1913.
5. Hedwig Patelski, geb. en ged. Holsterhausen gem. Wanne-Eickel 21 aug. 1905 {peetouders: Michael Szcesnij uit Wanne, Maria Sobeki uit Holsterhausen}, overl. omstr. 1906.

Uit het tweede huwelijk:

6. Ignatius (Ignatz) Patelski, geb. en ged. Holsterhausen gem. Wanne-Eickel 16 juli 1906 {peetouders: Anton Patelski, Marianne Staszak¹⁴}, ophaalmachinist steenkoolmijn Oranje-Nassau I schacht I, drager van de eremedaille in brons behorende bij de Orde van Oranje-Nassau uitgereikt 29 april 1964, overl. Heerlen (ziekenhuis) 12 jan. 2000; tr. Heerlen 21 nov. 1929 **Anna Maria Katharina Lücker**, geb. Kerkrade 19 sept. 1911, overl. Heerlen 1 nov. 1997, dochter van Gerard Jozef Lücker, mijnwerker, en Gertrudis Lenzen.

Oma Stanislawa Staszak (1885-1951) in haar tuin in de Granaatstraat 2 te Heerlen.

Van links naar rechts haar jongste dochter Hetty Patelski (1929), haar kleinzoon Frans Patelski (1932) en haar kleindochter Gerda Patelski (1930-2012), kinderen van haar zoon Ignatz Patelski (1906-2000). De foto is gemaakt door haar schoonzoon Marinus Koet, vermoedelijk omstreeks het jaar 1936.





Buitenopname uit omstreeks 1980 van de twaalf kinderen van Ignacy Patelski (1871-1936) uit zijn tweede huwelijk met Stanislaw Staszak (1885-1951). Van links naar rechts staand: Ignatz, Siegfried, Janik, Leo, Felix, Bernard, Antoon en Peter. Zittend: Hetty, Plonie, Zefa en Cisca. De enige opname waarop zij allen opstaan. Het ging er zo te zien vrolijk aan toe.

- Uit dit huwelijk twee meisjes en vier jongens met nageslacht.
7. Peter Patelski, geb. en ged. Holsterhausen gem. Wanne-Eickel 29 juli 1907 {peetouders: Stanislaus Gorny,¹⁵ Marianne Stawski}, ondernemer, handelaar en winkelier in stoffen en complete woninginrichtingen op de Bok te Heerlerheide, overl. Heerlen 2 mei 1995; tr. Heerlen 12 dec. 1934 **Anna Katharina Joanna Koenen**, geb. Aachen 4 dec. 1906, winkelierster, overl. Heerlen 30 nov. 1987, dochter van Franz Hubert Josef Koenen, schilder, onderscheiden met het IJzeren Kruis 1918, en Johanna Catharina Hubertina Sparla. Uit dit huwelijk een zoon en een dochter, beiden overleden.
 8. Felix Patelski, geb. en ged. Holsterhausen gem. Wanne-Eickel 29 sept. 1908 {peetouders: Johanna Staszak, Hedwig Ciszak}, bovengronds mijnwerker Oranje-Nassau I, werkzaam in de eierkoolfabricage, overl. Heerlen (bejaardenhuis De Regenboog) 19 jan. 1994; tr. 1e Heerlen 3 aug. 1933 **Luise Johanna Riedelbauch**, geb. Bochum Dld. 11 juli 1911, overl. Heerlen 2 april 1962, dochter van Max Hermann Riedelbauch, mijnwerker, en Selma Rosa Schmutzler; tr. 2e Idar-Oberstein 24 sept. 1968 **Adèle Kleij**, geb. Eitzweiler Dld. 18 febr. 1923; gesch. echtg. van Paul Lichtenberger. Uit het eerste huwelijk twee dochters en drie zonen met nageslacht.
 9. Franciska (Cisca) Patelski, geb. en ged. Holsterhausen gem. Wanne-Eickel 24 nov. 1909 {peetouders: Agnes Patelski, Martin Staszak}, dienstbode (1930), overl. Heerlen 27 okt. 1993; tr. 's-Gravenhage 1 sept. 1933 **Adrianus Johannes Cornelis (Janus) van Breugel**, geb. Amsterdam 22 mei 1910, overl. Heerlen 14 sept. 1988, zoon van Cornelis van Breugel en Adriana Johanna Geppaart. Uit dit huwelijk vier dochters en twee zonen met nageslacht. Cisca Patelski baarde voor haar huwelijk op 24 mei 1930 om 15:35 uur in de Kweekschool voor Vroedvrouwen te Heerlen (Vroedvrouwenschool) een jongen, genaamd Peter.¹⁶ Het kind werd op 24 mei 1930 in de Vroedvrouwenschool gedoopt. Cisca werd op 5 juni uit de instelling ontslagen. Zij moest het kind na ongeveer een jaar ter adoptie afstaan. Peter zou bij een advocatenfamilie zijn ondergebracht. De jongen zou een volwassen leeftijd hebben bereikt, zoals zij mij later persoonlijk vertelde.
 10. Josepha (Zefa) Patelski, geb. Heerlen 14 febr. 1911, bij haar huwelijk bekeerde zij zich tot de Nederlands Hervormde kerk, woonde met haar man te Scheveningen en na de scheiding in 1978 te Heerlen, overl. Heerlen (ziekenhuis) 28 mei 1996; tr. 's-Gravenhage 21 sept. 1938 (echtsch. ingeschr. ald. 23 okt. 1978) **Marinus Jacobus Koet**, geb. Leiden 26 maart 1910, administratief beambte bij de Strafgestichten te



- Scheveningen, overl. 's-Gravenhage (ziekenhuis Westeinde) 3 nov. 1994, zoon van Jacobus Koet, werkmeester van de afdeling kleermakerij bij de Strafgestichten te Scheveningen, drager van de eremedaille in zilver behorende bij de Orde van Oranje-Nassau, en Johanna Smittenaar. Het huwelijk was kinderloos.
11. Siegfried Patelski, geb. Heerlen 14 febr. 1912, verwarmingsmonteur, overl. Krekelsbos gem. Voerendaal 17 juni 1983; tr. Valkenburg-Houthem (kerkelijk Valkenburg St.-Nicolauskerk) 7 sept. 1946 (echtsch. ingeschr. ald. 5 april 1971) **Johanna Josephina (Jo) Savelberg**, geb. Valkenburg 15 maart 1921, pedicure (gediplomeerd voetenverzorgster), pension- en restauranthoudster te Vaals (Hollands Hoogte aan de Viergrenzenweg 56), te Valkenburg (Hotel Zomerlust annex Dianabar in de Plenkertstraat), overl. Schin op Geul 15 mei 2013, gecremeerd Geleen, dochter van Alfons Johannes Savelberg, mijnwerker, en Hendrina Johanna van den Berg, pension- en caféhoudster te Valkenburg. Uit dit huwelijk, naast een dochter:
- a. Alfons Stanislaus Maria (Funs) Patelski, geb. Neerhem gem. Valkenburg-Houthem 19 sept. 1947, typograaf (letterzetter), boekbinder, boekhandelaar, beroeps-genealoog 1983-2018, publicist van genealogische studies, Y-chromosomaal DNA-donor en schrijver dezes;¹⁷ tr. Valkenburg aan de Geul (kasteel Oost) 19 sept. 1991 **Maria Hubertina Heunen**, geb. Spekholzerheide gem. Kerkrade 12 okt. 1949, diëtiste, dochter van Mathias Joseph Heunen, onderwijzer te Spekholzerheide, en Maria Anna Mohnen.
12. Leon Patelski (later bijgenaamd De Witte), geb. Heerlen 3 april 1913, mijnwerker, overl. Heerlen (De Weverziekenhuis) 18 mei 1988, gecremeerd Imstenrade 21; tr. Heerlen 31 dec. 1959 **Martha Anna Riedelbauch**, geb. Heerlen 23 jan. 1924, overl. ald. 4 dec. 2003, dochter van Max Hermann Riedelbauch, mijnwerker, en Selma Rosa Schmutzler. Het huwelijk was kinderloos.
13. Bruno Johann (Janik) Patelski, geb. Heerlen 9 sept. 1914, mijnwerker, overl. Heerlen 12 sept. 1992; tr. Heerlen 27 nov. 1941 **Elisabeth (Bets) van Breugel**, geb. Maasbree 3 maart 1917, overl. Heerlen 27 jan. 1987, dochter van Cornelis van Breugel en Adriana Johanna Geppaart. Uit dit huwelijk twee dochters en drie zonen deels met nageslacht.
14. Appolonia (Plonie) Patelski, geb. Heerlen 6 febr. 1916, naaister, overl. ald. 17 juni 2007; tr. Heerlen 29 dec. 1938 **Jean Joseph Hubert Huntjens**, geb. Eygelshoven 8 sept. 1911, chauffeur, overl. Heerlen 20 juli 1969, zoon van Peter Joseph Hubert Huntjens en Antonia Spapens. Uit dit huwelijk een dochter.
15. Levenloos aangegeven kind Heerlen 31 okt. 1917.
16. Antonius Patelski, geb. Heerlen 12 juni 1920, **volgt V.**
17. Bernhard Patelski, geb. Heerlen 23 april 1923, electricien, overl. Heerlen 19 okt. 1999; tr. Heerlen 29 nov. 1947, kerkelijk 27 okt. 1948 **Hendrina Wilhelmina Maria Plank**, geb. Heerlen 31 dec. 1925, overl. Mechelen (hospice) gem. Gulpen-Wittem 27 jan. 2005, dochter van Arnoldus Johannes Plank en Maria Johanna Stuart. Uit dit huwelijk een dochter en drie zonen met nageslacht.
18. Hedwig (Hetty) Patelski, geb. Heerlen 31 juli 1929; tr. Heerlen 10 okt. 1949, kerkelijk Heerlen H.H. Martelaren van Gorcum 1 sept. 1950 **Pouwel Hendricus (Paul) Bolderink**, geb. Heerlen 31 juli 1929, caféhouder, vertegenwoordiger, overl. Heerlen 17 dec. 2013, zoon van Lambert Jan Bolderink en Maria Hubertina Beckers. Uit dit huwelijk een zoon en dochter met nageslacht.
- V. **Antonius (Antoon) Patelski**, geb. Heerlen 12 juni 1920, ondergronds mijnwerker, bewoonde het ouderlijk huis Granaatstraat 2 te Heerlen, sedert de oprichting in 1941 lid en later erelid van de toneelvereniging KUVRIE (Kunst en Vriendschap), op 11 maart 1966 door het landelijk bestuur van het werkverband Katholiek Amateurtoneel opgenomen in het 'St.-Genesisius Gilde', hopman bij Scouting Nederland en op 3 aug. 1958 onderscheiden met 'De Gouden Jacobsstaf', overl. Veldhoven 14 sept. 2008, gecremeerd Eindhoven 20; tr. Heerlen 12 sept. 1951 **Wilhelmina Gertruda Johanna (Mien) Seuren**, geb. Heerlen 12 sept. 1929, overl. Veldhoven 1 jan. 2014, dochter van



Mijn ouderlijk gezin Patelski-Savelberg uit Valkenburg gefotografeerd omstreeks 1953. Siegfried Patelski (1912-1983) en zijn vrouw Johanna Josephina Savelberg (1921-2013), met hun zoon Funs en dochter Diny Patelski.



Maria Patelski (1900-1932) de oudste dochter uit het eerste huwelijk van Ignacy Patelski met Hedwig Adamczak (1875-1905). Zij verliet op 18-jarige leeftijd het ouderlijk huis om in Amsterdam te gaan wonen en werken. Daar leerde zij Cor Endstra kennen met wie zij in 1923 trouwde. Elf maanden later kregen zij hun enig kind, een zoon ook Cor genaamd.



Jozef Patelski (1898-1979), oftewel ome Joep, de oudste zoon uit het eerste huwelijk van Ignacy Patelski (1871-1932) met Hedwig Adamczak (1875-1905). Zijn achterkleinzoon Max Patelski (1989), zoon van Chess (1957) en kleinzoon van Leo (1928-1998), is de stamhouder van de Nederlandse tak van de familie.

Victor Seuren, houtvester, boswachter en mijnwerker, en Katharina Verkennis. Uit dit huwelijk zes kinderen onder wie:

VI. Drs. **Winnifred Maria Bernhard (Fred) Patelski**, geb. Heerlen 8 aug. 1960, behaalde in 1987 zijn artsdiploma aan de Rijksuniversiteit Limburg te Maastricht, bedrijfsarts te Oss sedert 1 mei 1988, idem in Zuid-Limburg sedert okt. 1994; tr. Oss en vervolgens kerkelijk in de kloosterkerk van de paters Montfortanen te Berg en Dal (Nijmegen) 9 sept. 1988 **Sybilla Johanna Maria (Bea) Bertrand**, geb. Klimmen 15 jan. 1961, secretaresse, dochter van Petrus Gerardus Bertrand, veiligheidsbeambte Dutch States Mines (DSM), en Johanna Maria Gerarda Winthagen.

Uit dit huwelijk:

1. Ir. Stefan Patrick Gerard (Stefan) Patelski, geb. Oss 1 april 1990, Y-chromosomaal DNA-donor, studeerde informatica aan de Technische Universiteit Eindhoven, ict-specialist.

2. Ir. Martijn Peter Robert (Martijn) Patelski, geb. Oss 17 maart 1993, studeerde electrical engineering aan de Technische Universiteit Eindhoven, quality engineer.
3. Vincent Willem Eric (Vincent) Patelski, geb. Sittard 12 nov. 1996, student bewegingswetenschappen aan de Vrije Universiteit Amsterdam.

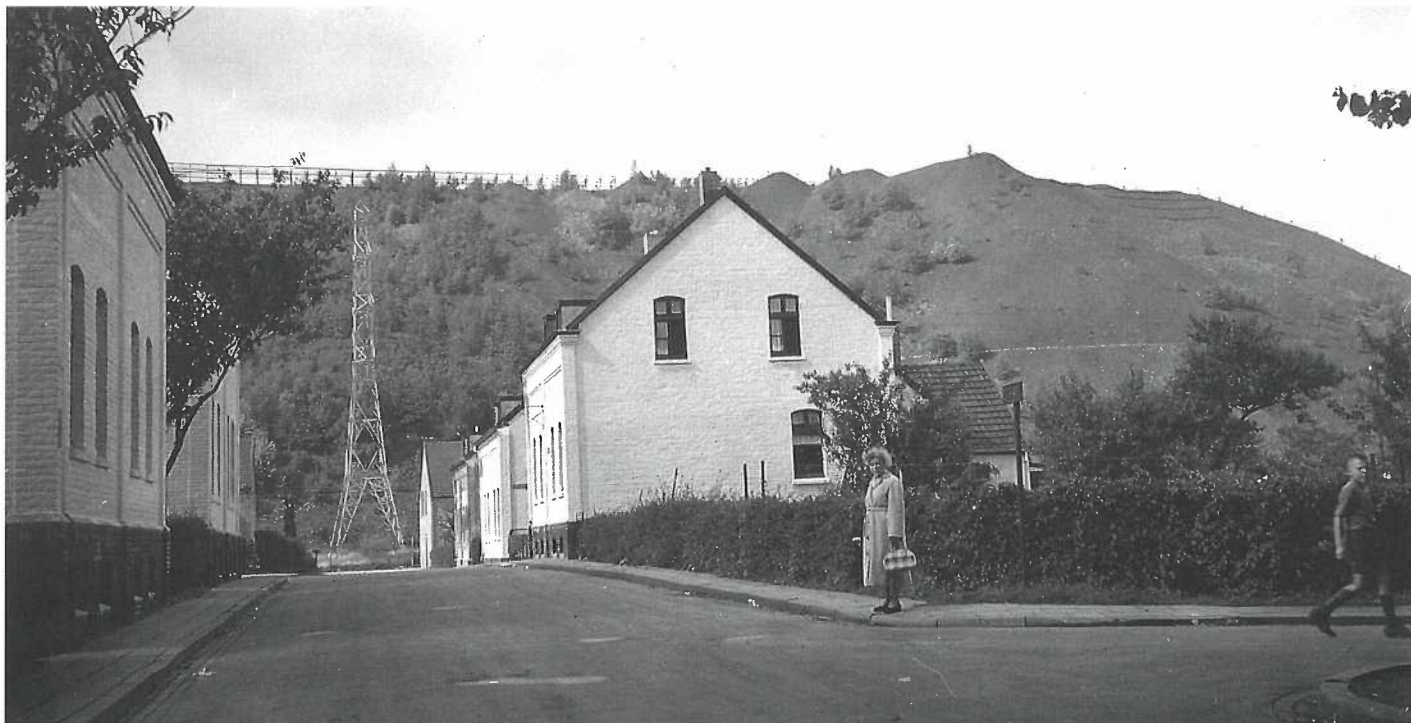
Noten

- 1 https://en.wikipedia.org/wiki/Leo_Barjesteh, geraadpleegd 25 februari 2019.
- 2 FUNS PATELSKI met medewerking van MARIE-ANNE VAN DER CRUIJS-GILISSEN, *Limburgse Verwantschappen. Bijzondere familierelaties gebaseerd op de kwartierstaat Van der Cruijs-Gilissen*, Gronsveld en Rotterdam 2012, 9.
- 3 S. BARJESTE VAN WAALWIJK VAN DOORN-KHOSROVANI, L.A.F. BARJESTE VAN WAALWIJK VAN DOORN, A.W.J.M. VAN GESTEL, F.X. PLOOIJ, *Zonen*



- van Adam in Nederland. *Genetische genealogie: een zoektocht in ons DNA-archief*, Rotterdam en Gronsveld 2008. [verder: Zonen van Adam].
- 4 Zie de verschillende werken van de genealoog NICO HAMERS uit Malden verkrijgbaar bij: <http://www.heemkundelandgraaf.nl/pagina40.html>.
 - 5 ALBERT VAN WERSCH, *Van Wersch, 800 jaar, een historisch-genealogisch verslag uit het leven en werken van een zuidlimburgs geslacht, hun nazaten, verwanten en de streken waar zij woonden*, Alphen aan den Rijn 1992. Zie vooral ook de fraaie website van PHILIP VAN WERSCH, zoon van voornoemde auteur, met veel interessante bijzonderheden over de verschillende families Van Wersch en Van Weerst. Dit geldt eveneens voor de Facebookpagina Stamgenoten. Wat betreft de Heerlense tak (de tak van Albert van Wersch) is de afstamming van Jan van Wersch uit Wahlwiller, gehuwd met Maria Knops (gezin H.16 op de website <https://warsage.nl/takken-2/de-heerlense-tak/>), van schepen Jan van Wersch uit Epen, gehuwd met Catharina Kerris, twijfelachtig en onbewezen. En daarmee ook de afstamming van de Heerlense tak uit de adellijke familie Van Werst uit Warsage. Zie blz. 289 e.v., 343, 346-347. Dat neemt niet weg dat zowel het boek als ook de website zeer veel bijzonderheden over de familiegeschiedenis van de waarschijnlijk verschillende families Van Werst (Weerst, Weersch, Wersch) bevatten. Over voornoemde twijfelachtige afstamming van de Heerlense familie verscheen in dit tijdschrift een studie van de hand van H.C.J.M. KREIJNS, *De afstamming van de Van Wersch uit het geslacht Van Werst*, 29 (2001) 57-60.
 - 6 JO HOEN, *Hoën, een reusachtige familie. Deel I. Een wandelende tak*, Geleen/Beek 1997; JO HOEN, ARNOLD HOEN+, *Ibidem, Deel II, Band A, stam Beek; Band B, stam Schinnen*, Geleen/Beek, 2000 en 2001.
 - 7 Onlangs verscheen alweer de 27e aflevering van zijn column *Verborgten in het DNA* "De gevoelige zoektocht naar een biologische betovergrootvader", in: *Vlaamse Stam* 55 (2019), 3-6. Het gaat over een genealogisch onderzoek verricht in Limburgse en Belgische archieven in combinatie met DNA-onderzoek door GILLES OTTEN en zijn oom MAURICE GÖTTGENS met bijzondere aandacht voor de privacyproblemen die zo'n zoektocht met zich mee kan brengen. De twee onderzoekers publiceerden eerder over dit familie-onderzoek, onder de titel *Genetisch onderzoek naar onze familie*, in het *Drents Genealogisch Jaarboek* 24 (2017), 47-60.
 - 8 MAARTEN LARMUSEAU, *Verborgten in het DNA. Aflevering 8: Valkuilen in de interpretatie van Vlaamse genetische genealogische data*, in: *Vlaamse Stam* 50 (2014), 209-212.
 - 9 H.J. (BERT) VAN LAER, *DNA en genealogie*, in: *Limburgs Tijdschrift voor Genealogie* 46 (2018), 111-119.
 - 10 Volgens een aantekening op de persoonskaart van Stanislaw Staszak (1885-1951), verkrijgbaar bij het Centraal Bureau voor Genealogie in Den Haag.
 - 11 FRANCISZEK WOJCIECHOWSKI, *Zij kwamen van ver. De geschiedenis van de oudste Poolse vereniging in Nederland*, Heerlen 2010, blz. 3 e.v.
 - 12 FUNS PATELSKI, *Van de redactie. Twee wereldoorlogen het hoofd bieden . . .*, in: *Mijnstreek. Historisch magazine voor Parkstad Limburg* 3 (2018), nr. 3, blz. 2.
 - 13 *Limburger koerier* 2 mei 1939.
 - 14 Marianne Staszak (Stasiak), geb. Kubalin par. Gluszyna 6 aug. 1878 was een zus van mijn grootmoeder Stanislaw Staszak. Zij was gehuwd met Andreas Stawski (Stafski) en woonde eveneens in Holsterhausen.
 - 15 Stanislaus (Stanisław) Górny (1880-1971), landbouwer te Targowisko, was gehuwd met Josepha Patelska (1886-1960). Zij was een zus van Ignacy Patelski. Uit dit huwelijk is nageslacht te Groot-Polen, onder wie ingenieur Theodor Górny (1909-1987). Tijdens de Tweede Wereldoorlog was hij werkeloos en verrichtte hij genealogisch onderzoek naar zijn voorouders. Bij een van mijn latere familiebezoeken in Polen stelden zijn kinderen mij dit onderzoek ter beschikking. Zie <https://gw.geneanet.org/asmpatelski>.
 - 16 RHCL, Archief van de Academie Verloskunde Maastricht, Vroedvrouwenschool sinds 1913- . . . (EAN_0957), inv.nrs. 1539 en 963.
 - 17 Voor meer bijzonderheden zie *Zonen van Adam* 189-190.

De al enigszins begroeide steenberg van de steenkoolmijn Oranje-Nassau I gezien vanuit de Diamantstraat te Musschemig in Heerlen. De onbekende jongeman rechts loopt de Granaatstraat in alwaar het ouderlijk huis van de familie Patelski staat. Op de voorgrond kijkt Zefa Patelski vol belangstelling naar het fotograferen van haar echtgenoot Marinus Koet.





Het gezin Patelski-Bertrand te Sittard. Foto gemaakt in november 2017. Van links naar rechts boven Fred Patelski en Bea Bertrand met beneden hun drie zonen Martijn, Vincent en Stefan Patelski.

Funs Patelski en echtgenote Maria Heunen werden in het najaar 2018 door dagblad De Limburger in het zonnetje gezet als "Abonnee van de Week", voor welke gelegenheid fotograaf Nico Bastens uit Meerssen deze mooie opname maakte.
www.fotonique.nl

